UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1 БЕРЕЗНЯ
Число No 9
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
MARCH 1, 1973

100,000 ОСІБ НА ЄВХАРИСТІЙНОМУ КОНҐРЕСІ

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ЙОСИФ (СЛІПИЙ) ПІСЛЯ ПРИБУТТЯ НА ЛЕТОВИЩІ В МЕЛБОРН, АВСТРАЛІЯ. ПОРУЧ ВПРЕОСВЯЩ. МИТРОПОЛИТ МАКСИМ (ГЕРМАНЮК). фото: "Гералд", Мелборн

(Від власного кореспондента)

Понад 100,000 осіб взяло участь в Євхаристійному Конґресі в Австралії, що відбувся минулого тижня. Між ними було понад 25,000 учасників з-поза Австралії, з різних країн світу.

Як ми вже згадували, участь у Конгресі беруть теж українські Владики з Верховним Архиєпископом Йосифом (Сліпим).

Верховний Архиєпископ прибув до Мелборн в суботу, 17 лютого на літаку італійської летунської лінії „Альиталія", що прилетів до Мелборну з кількагодинним спізненням. На летовищі ждали на приїзд Верховного Архиєпископа місцевий Владика Преосв. Іван (Прашко), три канадські Владики та ВПреосв. Гавриїл (Букатко) з Югославії, 25 священиків із Австралії, Канади та США та понад 1,000 вірних.

День був гарний і погідний, але дуже гарячий, бо було прибл. 104 ступнів тепла. В Австралії тепер літо й кругом летовища та на летовищі було повно зелені та квітів. Після привітань та інтерв'ю Верховного з радієм, телевізією та пресою, ціла українська група з Верховним Архиєпископом пішла привітати, враз із представниками австралійської Католицької Церкви, офіційного папського леґата американського кардинала Шігена.

Відтак всі переїхали до української католицької катедри в Мелборн й, по короткій молитві, всі перейшли до підвалу катедри, де влаштовано виставку матеріялів про переслідування Української Католицької Церкви в СССР. Верховний Архиєпископ перетяв стяжку й офіційно відкрив виставку. Після того всі церковні достойники були на обіді в Сестер Василіянок, а відтак Владики-гості поїхали на відпочинок до готелю, а Верховний Архиєпископ до резиденції Преосв. Івана (Прашка) де він мешкав постійно.

Вечером був молебень у катедральній церкві, а відтак академія в катедральній залі. Тому, що того дня було св. Ісидора, то всі приявні привітали торонтського Владику Ісидора (Борецького) з іменинами та заспівали йому многоліттвіє. В часі академії представники українських мелборнських організацій вітали Блаженнішого з приїздом до Австралії.

В неділю, 18 лютого понад 1,000 осіб взяло участь в Службі Божій, що її в українській католицькій катедрі служив Верховний Архиєпископ, а стільки ж само, або й більше було під церквою. Для них передавано Службу Божу при допомозі телевізії. Верховний Архиєпископ повний енергії й почуває себе добре, хоч в Австралії тепер спеки. Горяч докучає теж канадським, зокрема албертським, учасникам Конґресу, для яких 104 ступені тепла таки добре даються взнаки. Але, позатим, усі почувають себе добре й оглядають та подивляють Австралію та австралійські краєвиди.

Чергове напруження на Близькому Сході

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЛЕТУНИ ЗБИЛИ ПАСАЖИРСЬКИЙ ЛІТАК

На Близькому Сході, де через довший час панував відносний мир, наступило чергове напруження та загроза вибуху свіжої війни. Причиною було зістрілення лібійського пасажирського літака, який перелітав понад Синайську пустиню, де Ізраїль має різні військові споруди та укріплення на випадок війни із Єгиптом. Кермував літаком французький пільот, якого лібійській летунській лінії визичила французька летунська лінія Ер Франс. На літакові було 113 осіб, головно мешканців арабських країн, двох німців, один американець та п'ять французів, що належали до залоги літака. Літак був у дорозі до столиці Єгипту Каїро й, з невідомих причин, збився з дороги й опинився на території Ізраїля, над Синайським півостровом. Ізраїльські бойові літаки домагалися від пільота літака, щоб він приземлився. Коли пільот цього не вчинив, ізраїльські літаки збили лібійський літак, який впав на землю й розбився, у висліді чого згинуло 106 подорожних. Так представляє справу Ізраїль. Натомість перевірка записів на тасьмі, які записують всі радієві розмови, що їх веде команда літака з землею чи іншими літаками, виявили, що пільот лібійського літака не почув, чи не дістав такого доручення від залоги ізраїльських бойових літаків і тому летів дальше в напрямі Суезького каналу. Ізраїльські літаки тоді обстріляли лібійський пасажирський літак, який впав на землю й розбився. Обстрілювання лібійського пасажирського літака ізраїльськими військовими летунами та його розбиття викликали великі негодування та обурення в мешканців арабських держав, які домагаються пімсти на Ізраїлі та негайної війни з Ізраїлем, щоб Ізраїль знищити.

Ізраїльський уряд вибачився публічно за поступок ізраїльських летунів й запропонував відшкодування родинам пасажирів, що згинули в розбитому літакові. Одначе арабські країни не цю пропозицію не відповіли. Не відповів теж Єгипет на пропозицію ізраїльського міністра війни М. Даяна, щоб між Ізраїлем та Єгиптом установити т.зв. „гарячу телефонічну сполуку", якою можна би користуватися тоді, якщо б виникла подібна справа, як було з лібійським літаком, що через схиблення зі шляху опинився над ізраїльською територією.

Напад ізраїльських бойових літаків на пасажирський лібійський літак викликав обурення, засудження поступку ізраїльських пільотів, та вислови співчуття для жертв катастрофи. Вислови співчуття вислав м.ін. теж Папа Павло VI, американський президент Р. Ніксон, секретар ОН К. Вальдгайм та представники багатьох інших держав. Директор міжнародної асоціяції для цивільного летунства (IATA) сказав, що „зістрілення лібійського пасажирського літака ізраїльськими бойовими літаками не можна виправдати нічим. Навіть тим, що пасажирський літак перелітав понад військову зону".

В міжчасі відбулися похорони жертв катастрофи, під час яких учасники похоронів гостро засуджували напад ізраїльських бойових літаків на безборонний пасажирський літак та домагалися знищення Ізраїля.

Напад ізраїльських бойових літаків на лібійський літак відбувся безпосередньо перед відвідинами прем'єра Ізраїля Ґолди Маїр у Вашингтоні, де вона сподівалася дістати дальшу допомогу, нові бойові літаки та військовий виряд для ізраїльської армії. Тепер, після нападу на лібійський пасажирський літак, США можуть відмовити достави дальших бойових літаків та військового виряду, якого потребує Ізраїль, щоб дорівняти узброєнням арабським країнам, які дістають зброю із СССР.

Підвищать міські податки

Управа міста Едмонтону підвищила цього року вартість землі, що на ній побудовані будинки Едмонтону до 65% ринкової ціни, оцінила їх на приблизно 72% вище, як вони були оцінені минулого року. У висліді будуть значно підвищені податки від усіх едмонтонських будівельних площ, зокрема тих, де є старі будинки, а площі мають велику вартість. Будуть підвищені теж податки від незабудованих будівельних площ.

Згинув Албертський міністер

Албертський міністер телефонів 45-річний Л. Верві, згинув у автомобілевій катастрофі недалеко Едсон. Його п'ятеро дітей, що їхали з ним в автомобілі, були поранені, але живуть. Автомобіль міністра зударився на закруті з вантажним автомобілем. Дорога була покрита льодом й тому годі було задержати автомобіль. В Албертській леґіслятурі прем'єр П. Логід, провідник партії суспільного кредиту Дж. Гендерсон та посол партії НДП Г. Нотлей висловили признання вбитому міністрові за його працю та співчуття його родині.

На тому закруті згинули давніше двох інших албертських міністрів. Тепер албертський міністер шляхів доручив перебудувати цю частину дороги із небезпечним закрутом, щоб на будуче не було таких нещасливих автомобілевих випадків, що кінчаться смертю подорожних.

Перебудова 10-милевого відтинка дороги, що буде закінчена в 1976 р., буде коштувати шість мільйонів долярів.

ЧССР відзначує 25-річчя

Чехословаччина відзначує цього року 25-річчя володіння комуністичної партії, яка перебрала владу в 1948 р., позбувшися інших чехословацьких партій. З тої нагоди в ЧССР побував секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, який вручив теперішньому секретареві комуністичної партії ЧССР Г. Гусакові орден Леніна, а Гусак Брежнєву найвище чехословацьке відзначення орден „білого льва". При цій нагоді оба комуністичні провідники величали комуністичну партію за здобутки в ЧССР протягом минулих 25 років.

Г. Гусак проголосив у 25-річчя комуністичної партії в ЧССР амнестію для кримінальних проступників, яких засуджено вперше на кару, не більш, як п'ять років в'язниці. Амнестії підлягають теж ті із 40-50,000 чехословацьких громадян, що 1968 р. втікли із ЧССР, як війська держав Варшавського пакту зайняли ЧССР. Одначе з амнестії не зможуть скористати ті втікачі, що вели підривну діяльність проти ЧССР, що зрадили якісь державні таємниці, або які пошкодили добрій славі ЧССР закордоном. Щоб могти скористати з амнестії, чехословацькі втікачі мусять повернутися до ЧССР перед кінцем цього року.

Знайшли тіло Петена

Французька поліція віднайшла домовину з тлінними останками кол. французького маршала Петена в ґереджі недалеко Парижа. Її завезено знову на невеликий острів поблизу французького узбережжя, де вона лежала передтим й поховано у давному гробі. Передтим було коротке богослуження в маленькій церкві на острові. У зв'язку з викраденням домовини з гробу на острові поліція арештувала чотирьох французів, між ними одного кандидата на посла в недалеких виборах. За п'ятим учасником крадежі домовини поліція пошукує. Провідник групи, що викрила домовину, сказав, що вони та його товариші хотіли в 57-у річницю битви під Верден вимогти на французькому урядові, щоб він привернув Петенові давні почести та права, що їх йому відібрав французький суд за співпрацю з Гітлером та німецькою окупаційною армією у Франції.

Короткі вістки

• **Міські едмонтонські комішенери** пропонують будову нового будинку міської управи коштом 8 мільйонів долярів. Дотеперішний будинок, який зовсім за малий для скоро зростаючого Едмонтону, буде дальше служити управі міста.

• **В публічних школах** Едмонтону меншає число учнів, а слідом за тим провінційний уряд зменшує свої дотації на школи. Рада публічних шкіл заповіла, що, протягом найближчих двох років, замкне в Едмонтоні 11 публічних шкіл.

• **Минулого тижня** населення Канади досягло число 22 мільйони осіб.

• **Федеральний міністер** здоров'я М. Лялонде видав розпорядок, що всі фабрики канадських папіросок мусять подавати на опакуванні, кільо тару та нікоти мають папіроски.

• **На 1 червня 1972 р.** в Квебеку було 23.5 мільйонів курей та курчат, на 2.5% більше, як в попередньому році.

• **В Квебеку помер** на 57-ому році життя кол. квебекський прем'єр Жан Берттранд, що був прем'єром із квебекської партії „національної єдности" до 1970 р., коли владу перебрали квебекські ліберали.

• **Університети в Ріджайні** та Саскатуні зменшують число професорів, наслідком зменшення допомог провінції, бо на університетах меншає число студентів.

• **Працівники в бюрі** федерального міністра п. Трюда в Оттаві коштували державу минулого року понад один мільйон долярів.

• **Канада перша** із 132 членів Об'єднаних Націй заплатила свою вкладку до ОН у висоті 5.7 мільйонів долярів.

• **Англійський князь** Филип дістав запрошення взяти участь у кінських перегонах в Києві, що відбудуться в вересні ц.р. Від 1917 р. ніхто з англійської королівської родини не побував у СССР.

• **Президент африканської** країни Уґанди викинув англійських та азійських спеціялістів з Уґанди. Тепер висланники уряду Уґанди шукають за робітниками в США.

• **Під будинком ОН** в Ню Йорку чистить протягом 25 років черевики американець Дж. Рінальдіні. За той час він вичистив понад 200,000 пар взуття та познайомився з визначними людьми із різних країн, бо він розмовляє тринадцятьма мовами.

• **На летовищі в Празі,** ЧССР, розбився великий совєтський пасажирський літак ТУ-154. Літак при приземленні розбився на двоє, вбиваючи 77 із 99 осіб — подорожних та залоги. Пасажири були головно з СССР, сателітних країн та Куби.

• **Дві англійські фабрики** паперу перерабляють задрукований папір на чистий. Протягом одного дня вони можуть переробити 150 тонн паперу. Кошта перерібки ще дуже високі, бо фабрики властиво ще лише переводять проби з перерібкою паперу.

• **В американському місті** Філядельфії поліція дала минулого року понад два мільйони квитків за нелеґальне паркування. 700,000 осіб не заплатили кари.

• **Французькі лікарі** твердять, що знайшли щіплянку проти всіх нових родів грипи („флу"), які тепер існують та які можуть прийти. Щіплянку ще випробовують.

• **Грецький суд** обвинувачує американського пілота Д. МекКускера, що він недбало провадив малий двомоторовий літак, в якому летів син грецького багатія А. Оназіса, що одружений із вдовою по президенті Дж. Кеннеді. Літак розбився і 24-річний Алескандер Оназіс згинув.

Будуть відзначувати сторіччя Ар-Сі-Ем-Пі

Албертський уряд призначив 2.3 мільйонів долярів на відзначення сторіччя Ар-Сі-Ем-Пі в Канаді, а зокрема на відзначення сторіччя прибуття Ар-Сі-Ем-Пі до Алберти в 1874 р. В програмі святкувань братимуть участь молодечі організації, школи, церкви, промисловість, торговельні підприємства та різні організації національних (етнічних) груп. Зокрема завданням святкувань буде показати албертській молоді, яку ролю відіграла Ар-Сі-Ем-Пі в історії Алберти та з'ясувати історичні обставини того часу, коли сюди прибула Ар-Сі-Ем-Пі та скільки вона причинилася до покращання життєвих умовин у Алберті та запевнення кращої будучини для її мешканців.

Підвищили оплати за дозволи

Албертські риболови та мисливці платитимуть цього року 1,00 доляр більше за дозволи на риболовлю та полювання. Збільшені прибутки із оплат йтимуть на збереження та збільшення числа звірини та риб, а зокрема на допомогу диким звірятам кормом у часі суворих зим.

Знущаються над мільйонами в'язнів

Англійський професор лондонської економічної школи П. Реддавай предклав звіт, виготовлений міжнародним комітетом для оборони прав людини в СССР. У свойому звіті проф. Реддавай опирається на інформаціях різних совєтських підпільних видань та совєтських громадян, що опинилися в вільному світі. До звіту долучена мапа, на якій зазначено прибл. 1,000 совєтських концентраційних таборів т.зв. суворого режиму. „Внутрі цих таборів — кажеться в звіті — совєтська поліція ломить в'язнів морально й фізично... Постійне голодування лучиться із постійною важкою працею та практично неіснуючою лікарською опікою"...

Брежнєв хоче бути першим

Після відвідин американського президента Р. Ніксона в Москві, секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв заповів, що, на запрошення президента Р. Ніксона, відвідає в осені США. Тепер з Москви повідомлено, що Брежнєв приїде до США з початком літа. Брежнєв хоче вплинути на американський уряд, щоб той приспішив достави закупленого збіжжя та інших товарів, які в США закупив СССР. А другою, може ще важнішою причиною приспішення відвідин Брежнєва, є побоювання совєтських провідників, що, після недавніх відвідин д-ра Кіссенджера в комуністичному Китаю, до США певно прибуде китайський прем'єр Чджу Еньлай для переговорів, який може наклонити президента Ніксона до якихось зобов'язань чи уступок, що можуть бути некорисні для СССР.

СССР заробив 100 мільйонів

Наслідком знижки вартости американського доляра на 10% СССР заробив на закуплених у США товарах-збіжжі, машинах ітд. — 100 мільйонів долярів.

НЕДІЛЯ СИРОПУСНА

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 112

Брати, тепер ближче нам спасіння, як коли ми увірили. Ніч минула, а день наблизився. Відложім, отже, діла темряви, а одягнімся в зброю світла. Як удень, живімо чесно, не в гульні і пиянстві, не в любодійстві і розпусті, не в сварні і зависті. Але одягніться Господом нашим Ісусом Христом і не догоджуйте тілу в похотях.

А немічного у вірі приймайте, не спорячи про погляди. Бо один думає, що можна все їсти, а немічний їсть ярину. Хто їсть, нехай не легковажить того, хто не їсть, а хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, бо Бог його прийняв.

Ти хто єси, що судиш чужого слугу? Своєму Господеві стоїть він або падає. А встоїться, бо в силі Бог його поставити.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 17

Сказав Господь:

Як прощатиме людям їх провини, і Отець ваш небесний простить вам провини ваші. А як не будете прощати людям, і Отець ваш не простить вам провин ваших.

А як постите, то не будьте сумні на виду, як лицеміри, бо вони насуплюють обличчя, щоб показати людям, що постять. По правді кажу вам, що вони дістали свою нагороду.

А ти, як постиш, намасти свою голову й обмий обличчя, щоб люди не бачили тебе, що постиш, а твій Отець, що в тайні. І Отець твій, що бачить у тайні, нагородить тебе явно.

Не збирайте собі скарбів на землі, де черва і міль нищать і де злодії підкопують і крадуть. А збирайте собі скарби в небі, де ні черва, ані міль не нищать, а злодії не підкопують, ні не крадуть.

Бо де ваш скарб, там буде й серце ваше.

Богослуження: березень

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
4 — Радвей 10.30
11 — Восетия 10.30
18 — Смоки Лейк 10.30
25 — Смоки Лейк 10.30

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
4 березня — Карвел год.10.30
11. — Рочфорт Брідж год. 10.30
18. — Чергіл год. 10.30
25. — Менлі год. 10.00

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
4 березня — Делф
11. — Ламонт
18. — Восток св. Михайла
25. неділя і Благовіщення Пресв. Богородиці — Ст. Майкел год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
4 березня — Голден год. 8.30 ранком; Дейзленд год. 10.30
11. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30
18. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30
24. — Голден від. год. 4 до 6 вечером Великодна сповідь
25. — Голден год. 10.30 співана
31. — Дейзленд год. 10.00 сповідь Великодна

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
4 березня — Росінгтон 10.30
11. — Атабаска 10; Проспериті 12
18. — Річмонд Парк 11
25. — Атабаска 10; Бойл 12

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
4 березня — Ту Гилс год. 10
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ, щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
4 березня — Кемровз 11.00
11. — Равид Гіл 11.00
18. — Гей Лейкс 11.00
25. — Кемровз 9.00; Равид Гіл 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta.
Phone: 735-3952
4 березня — Редвотер 10.30
11. — Редвотер 9; Федора 10.30
18. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. — Редвотер 10.30

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
4 березня — Левой 10.30
11. — Іннісфрі XI ренч 10.30
18. — Іннісфрі X ренч 10 рано; Менвіл 12
25. — Ренфурлі 10 рано; Іннісфрі-місто 11.45

о. К. Станґрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4 березня — Вилна
11. — Стрий
18. — Спедден
25. — Крейґенд

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
4 березня — Дервент 10.30 рано
11. — Дервент 11.00 рано

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
3. березня — субота Задушна — Арран-місто, год. 10.00 рано співана Сл. Божа і Парастас
4. нед. М'ясопустна — Пеллі, год. 9.00 рано: Арран-місто год. 10.30 рано: співана Сл. Божа
11. нед. Сиропустна — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 рано: співана Сл. Божа
(Від години 12-тої північ, 11-го березня починається Великий Піст, і триває аж до Воскресення ГНІХ, 29-го квітня).

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
4 березня — Норт Батлфорд
11. — Витків; в год. 3 попол. в Радісон
18. — Норт Батлфорд
25. — Радісон
У великому пості, кожної середи „Сорокоусти" в Норт Батлфорд, год. 9.30 рано

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
4 березня — Волверін 9.00; Гамболт 11.00
11. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
18. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00; Леніґен 4.00 попол.
25. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00 і великодня сповідь.
СОРОКОУСТ 9.00 рано. Середа Бруно, а п'ятниця Гамболт.
ХРЕСНА ДОРОГА 7.30 вечора. Середа Бруно-місто, а п'ятниця Гамболт.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
4 березня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.30
11. — Вакав 9; Прудгом 11
18. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10.30; Сокаль 11.30

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар

4 березня, неділя М'ясопуста. Архипа

9 березня, п'ятниця † 1 і 2 найд. гол. Івана Хрест.

11 березня, неділя Сиропусна. Порфірія

18 березня, неділя 1 Посту. Конона

Григоріянський календар:

4 березня, неділя Сиропусна. Герасима

11 березня, неділя 1 Посту. Софронія

18 березня, неділя 2 Посту. Кирила Єрус.

30-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА О. ПАРОХА

ВАДІНА, САСК.

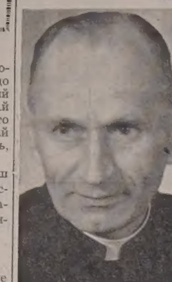

о. Андрій Хорунжий

Парафія під покровом святого Духа у Вадіні, Саск. відзначила торжественно 30-річчя свого о. пароха, Андрія Хорунжого в неділю, 5-го листопада 1972 р.

В год. 7-мій вечора, о. ювілят в асисті крилош. о. Є. Ляшкевича і о. С. Іваночка відслужив благодарственний молебень. Проповідь виголосив в українській мові о. Ляшкевич, а в англійській мові о. Р. Лужний.

Після молебня усі парафіяни зійшли до церковної залі, де відбулася вечера, яку дбайливо приготовили жінки з ЛУКЖ під проводом п-і А. Зазулі.

Хоч дороги були не дуже безпечні, бо падав дощ і брав мороз, заля була переповнена парафіянами й гостями, що здалека прибули на торжество.

Прибуло також одинадцять священиків.

Господарем тієї вечірки був п. С. Сирник, який дуже гарно перевів вечір. Він найперше попросив о. крилош. Є. Ляшкевича відмовити молитву. Тоді почалася вечера.

Після вечері о. Ляшкевич відчитав привіт від Владики Кир Андрія і подав коротко життєвий шлях о. ювілята. Після слова відчитав решту привітів, які наспіли на адресу о .ювілята.

Крім письмових привітів свої привітання зложили о. М. Шудло, о. І. Олійник, о. Р .Лужний, о. Дж. Кристковяк (від римо-кат).

Потім вітали о. ювілята від парафії Св. Духа — п. П. Козак, від парафії Преображення — п. П. Лещишин, від парафії Успення М. Божої — Ровз Велі п-і С. Сорба — і вручила дарунок від парафії.

Від парафії св. Івана Христителя п. П. Кізлик, від парафії св. Михаїла п. І. Ганкевич. П. С. Зозуля вручив дарунок від парафії Св. Духа, п-і А. Зазуля вручила дарунок від жіноцтва парафії Св. Духа; Д. Чорний вручив дарунок від вівтарної дружини і п-і Бр. Стефанишин вручила дарунок від школи навчання катихизму.

Подяку у відповідь на усі побажання, зложив о. парох Андрій Хорунжий. Він дякував присутнім підкреслюючи, що вони віддають пошану не йому особисто, але Тому, що покликав його до священства.

Він дякував всім за побажання та дарунки, а рівночасно зложив подяку жінкам, що потрудилися, щоб приготовити цей вечір та священикам, що з так далека прибули, щоб бути з ними в такий гарний вечір. на кінець просив парафіян про дальшу співпрацю на славу Богові.

По відспіванні многоліття молитвою закінчено цю милу в родинному дусі проведену вечірку.

Присутний

Папа Павло до членів католицької церкви

З НАГОДИ ПОЧАТКУ ВЕЛИКОГО ПОСТУ 1973

ДОРОГІ СИНИ Й ДОЧКИ В ХРИСТІ

Піст є часом самозречення й покути; він є також часом братерства і солідарности. Чи ще щось більше треба сказати, щоб підкреслити значення посту? Послухаймо напімнень сказаних пророком Ісаією: „Ось піст, який я люблю . . . з голодним своїм хлібом поділитись, увести до хати бідних безпритульних, побачивши голого, вдягнути його, від брата твого не ховатись" (Іс. 58:6,7).

Ці напімнення віддзеркалюють тривогу людей нинішних часів. Кожна людина бере дійсну участь в терпіннях і злиднях усіх людей. Милостиня й самопожертва не повинні бути відокремленими й лише припадковими ділами, але виразом братньої єдности.

Наш вік є глибоко свідомим потреби збірної відповідальности за нещастя, які тяжать над людством. Тільки відгук на ті потреби може побороти те зло.

Піст ставить віруючих на сторожі, щоб не марнувати зусиль і приневолює їх змагатися одним фронтом. Віднова всього в Христі є дуже близько пов'язана з духом посту. Ісус Христос самий відкрив нам колись важливість помочі, яку ми виявили нашим братам і сестрам: „Во я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли . . . нагий, і ви мене одягли" (Матей 25;25-36).

Заклик Христа до Його членів відноситься до всіх християн. Ніхто не може нехтувати неохідною потребою божественного Брата.

Досвід показує, що християнські громади, які мають найбільші потреби, далекі від того, щоб відчувати потреби інших. Так, то тут то там ми стрічаємо Христа в потребі — в людях, що кругом нас і та зустріч не може нам бути байдужою. Одною з ознак нашого часу є широко поширена свідомість страждання, яке тяжить над людством. Багато перешкод в багатьох місцях зупиняють підвищення людської гідности кожної людини. Ми присвятили багато писем, в яких подрібно розгладали ту проблему. Але нашим завданням нині є заохотити до зобов'язання і безпосередної дії для розв'язки — цеї проблеми.

У многих країнах піст є нагодою до зорганізованої дії Церкви. Вона заохочує кожну людину жертвувати на повний розвиток усіх людей. То дуже важне діло заготовити засоби, потрібні для того розвитку й ми надіємося, що зусилля здобути ці засоби будуть посилені в дусі щирої співучасти. Треба значних сум грошей на різні програми й проєкти, а ті суми можна буде зібрати лиш тоді, коли кожна людина пожертвує. Просимо кожного жертвувати по своїм спроможностям і старатися бути щедрими в жертві.

Коли Церква проповідує про ті потреби в час посту, то вона хоче підкреслити їх з релігійної точки зору. Хтось може жертвувати без повідомлення, інший може давати, але не ділитися з другим, ще хто інший може відмовити собі, не маючи насправді духа зрозуміння потреб ближнього. Але людина, що направду старається, що щиро бажає помогти братові-сестрі, особа, що жертвує, в дусі Христового хреста, виявить зрозуміння потреб ближнього.

Якщо піст є навіяний любов'ю Євангелія і якщо він веде до діл милосердя, матеріяльна допомога для потребуючих буде запевнена. А понад усе інше піст принесе зріст братерства, справедливости, щастя й любови. Він принесе нам правдиву радість Воскресіння нашого Спасителя.

Пожертви на Фонд Української Помісної Церкви в 1972 р.

ПАРАФІЯ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

о. В .ДРІБНЕНЬКИЙ

10 дол.: д-р М. Середа, Д. Войтків, А. Винник, Н. Мулик, Ю. Козяк, І. Дацишин, Н. Миськів.

5 дол.: П. Варва, П. Сивенький, Н. Слобода, Г. Гроцький, Ю. Винник, І. і О. Вадишук, Ю. Луцик, Бурко, М. і П. Скрипник, Я. Волянскі, Ю. Андрювс, Ф. Костецький, М. Павлесса, М. Литвин, Е. Крікевскі, Е. Гукало, І. Гринчишин.

4 дол.: С. і Е. Котиляк.

3 дол.: В. Курило, В. Мадай, Я. Гіляш.

2 дол.: Твардовські, Я. Дацюк, М. і Ю. Свидницький, А. Гайдук, Я. Гринчак, В. Сенко, К. Гарапнюк, М. Кобильник, Е. Козяк, Т. Натігряк, Н. Запорожан, Я. Головатий, Я. Юрковський, П. Гавришко, Н. і В. Батюк, П. Озобко, В. Процьків, А. Кашуба, І. Лазарук, С. Німчук, В. і А. Филипович, І. Скітско, М. і А. Кушнір, Е. Волощук, М. Войтків, Г. Бабій, О. Б. Драганюк, Р. Москалик, Н. Маличук.

1 дол.: Я. Мельник, Г. Струк, В. Шептицкі, Г. Курило, Н. Кархут, А. Федечко, В. Середяк, М. Шендук, І. і С. Виковські, Г. Міскей, Н. Кобітович, О. Хомин, І. і М. Сацьків, М. Коска, А. Владика, Н. Велешук, К. Летавський, Г. Бузінський, Е. Лиховид, Д. Винник, П. Стоський, В. Слобода, П. Прижановська, Ф. Гук, М. Николин, Дж. Захарко, М. Кобилка, П. Головатюк, Е. Лесовий, Т. Федьо, С. Каралл, В. Червоняк, П. Лесюк, В. Войтон, А. Павловскі, І. і А. Хміляр, П. Ґривінскі, С. Чічак, П. Садовий, П. Козяк, Н. Федина, А. Сабо, М. Пухалік, А. Маркович, Я. і Ю. Маньовскі, І. Лукай, М. Бун, Дж .Крочак, Б. Сторзук, Дж. Єленяк, Д. Стоский, П. і Н. Гошко, О. Стоцкі, Н. Заляскі, П. Луцик.

0.50 дол.: П. Ганас, Г. Ґонґос, В. Копак, Т. Тиркал.

Безіменні пожертви — 10.55 дол.

Разом зібрано 295.55 дол.

25-РІЧЧЯ ТОРОНТСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Централя Українців Католиків Торонтської Єпархії проголосила, що в 1973 р. запляновано відсвяткувати 25-річчя Єпархії й 25-річчя архиєрейських свячень Владики Ізидора (Борецького).

Торонтську єпархію основано папським декретом, 3 березня 1948 р.

Головними імпрезами будуть: в суботу, 26 травня великий ювілейний бенкет в пошану Владики Кир Ізидора, в навечер'я його іменин і 25-річчя свячень.

В неділю, 24 червня на площі „Ексгибишен" у Торонті відбудеться відзначення 25-річчя з відповідною церковною і концертовою програмою.

На обі згадані імпрези в Торонті запрошені: Блаженніший Верховний Архиєпископ Иосиф, всі українські католицькі єпископи, а також високі духовні і світські достойники українського і неукраїнського світу.

Ближчі подробиці будуть подані пізніше.

В Німеччині будуть проповідувати в часі Служби Божої й інших богослужб світські люди.

Німецькі єпископи відкинули лист Ватикану, який противився таким проповідям.

о. Теодозій Гриник

В попередньому числі „УВістей" ми подали коротеньку згадку про смерть бл. п. о. Теодозія Гринка.

Тепер ми дістали докладнішу вістку про його смерть і похорони. Передрукуємо її з присланого нам листа.

З України надійшла вістка, що в селі Новий Яр, давніше Новий Яжів, повіт Яворів, у колишній Єпархії Перемишль, помер на 80 році життя о. Теодозій Гриник, брат крилошанина о. Василя Гриника. Покійний був довший час парохом села Чернилява, а в повоєнних часах села Новий Яр і околиці. Ще підчас Різдвяних Свят мав кожного дня святочні відправи при великому числі вірних, хоч довший час хворів на високе тиснення крови. В суботу, 13 січня він помер на удар крови на мозок. В неділю, на Новий Рік його тіло спочивало в церкві. Над ним відправлено всі похоронні богослуження, включно з политтям св. Миром, а відтак у понеділок автобусом його перевезли до Городка, бо там проживала його рідня і там його похоронено. З церкви тіло в процесійнім поході обнесли три рази кругом церкви, а відтак вулицею через село до автобусової зупинки при гостинці з численними вінками. Із Черниляви було аж 21 вінків. В часі процесійного походу колядували.

Срібний ювілей Української Католицької Церкви в Англії

З нагоди 25-річчя існування Української Католицької Церкви в Англії відбулися ювілейні святкування в Лондані. У святкуваннях взяли участь Преосв. Гавриїл (Букатко) та о. прелат — Апостольський Візитатор, о. Мирослав Марусин, який виголосив під час урочистого закриття ювілейних святкувань привітальне слово.

Владика Августин (Горняк) зі своїми гостями відвідали білоруського Владику Чеслава (Сіповича) і при цій нагоді оглянули осередок білоруського наукового життя, в якому знаходиться цінна бібліотека із слов'янськими стародруками й деякими рукописами.

ЦАРСТВО БОЖЕ

о. М. НИЧКА ЧСВВ

IV

СВІТ І ХРИСТОС . . .

Згадавши про світ, що його переміг Христос, додумуємося, що між Христом і світом ведеться боротьба. Може постати питання: що це за світ, що його переміг Христос, що це світ, що веде війну з Христом?! Ми ж живемо в світі.

Про який світ тут говорить Христос? Та ж він прийшов, щоб спасти грішний світ. Христос говорить про той світ, що противний Христовим засадам, про той світ Христос навіть не молився, але вилучував його зо своїх молитов. „Отче, молю за тих, не за світ молю!" Христос говорить про той світ, що зненавидів Бога й все, що Боже та тих, що Божі. „Слово твоє я передав їм (себто апостолам і тим, що приймуть їх) тож зненавидів їх світ." А св. ап. Яків перестерігає: „хіба ж не знаєте, що дружба світу цього — то ворожнеча проти Бога?!" А св. Іван Богослов напоминає своїх учнів: „дітоньки, не любіть світу." А св. апостол Павло узяв досмертний розвід із світом: „світ розпятий для мене, а я для світу".

ЗАСАДИ СВІТУ Й ЗАСАДИ ХРИСТА . . .

Ми сьогодні більше, як коли, свідки того, як світ своїми засадами щораз більше втискається таки в християнську думку, поміж християн. Цей світ проявляється в неприличній моді, бунті, матеріялізмі, потуранні злу, бажанню вигоди — все то щораз частіші явища поміж християнами. Навіть розумні й корисні релігійні практики дехто п'ятнує знам'ям „перестарілости", а дешева тандита з іменем „модерного" має вступ не лише до загалу вірних, але навіть одурманює тих, що є Христовими апостолами. І вони радо служать світовим, модерним божкам, хоч може й у хвості.

АБО . . . АБО . . .

Христос виразно сказав: „ніхто не може двом панам служити". Не можете служити Богові й мамоні". Христос поставив: або, або! Або Бог, або світ! Ми цілі: або Божі, або світові! Половичности тут немає!

Щоб нам ясніше це було, нам треба поставити перед собою здорове зерно засад Христових і підле зерно морального кукілю. Самі перед нашою совістю і перед Богом поставмо себе поміж тими, що руководяться засадами Христа, або поміж тими, що служать засадам світу.

ЗЕМСЬКЕ — НЕБЕСНЕ...

Перша й основна засада світу то байдужість до вічности, до того, що релігійне, що надприродне! Засада світу дбати про тіло, а забувати на свою душу. Для світових людей важливе те, що є „сьогодні". Тому у світі панує засада: користай із світу, поки служать літа! Для світу важливе є те, що зміриш, почислиш, зложиш у банку, що з'їси! Ті, що думають і вірять у вічне життя поза гробом, то для світу „помилені" люди, мрійники.

Христова засада інша: Він проголосив, що його Царство не з цього світу. Христос каже збирати собі скарби на небі, де злодій не краде й міль не нищить. Христос високо підніс вартість людської душі: „що поможе людині, хочби вона й цілий світ позискала, а свою душу занапропастила" — каже Христос.

І нам треба докладно прослідити нас самих: руководимося ми в нашому щоденному житті тією першою засадою, чи Христовою? Ця засада дуже важлива, бо вона є основою нашого життя.

* * *

Друга засада світу шукає завжди, всюди та за всяку ціну — вигоди, „ґудтайму", розкошів, догоджування своїм змислам. Хай пливе море крови, хай течуть ріки сліз, щоб тільки людська амбіція була задоволена, щоб людям було добре й вигідно. Справедливо воно, чи не справедливо, але головне добитися майна — каже чоловік цього світу. Повна кишеня, титул, маєток є для світу міркою вартости людини. Хто багатий і сильний, того й правда — каже світ . . .

А Христос проповідує: умертвлення, відречення, панування над своїми пристрастями. Христос виразно каже: „хто хоче за мною іти, хай відречеться себе, візьме свій хрест і йде за мною". Він не скриває, але щиро заявляє своїм послідовцям: „як мене переслідували, так і вас будуть . . . але я переміг світ!"

А вартість у Христа має та людина, що чинить добро. „Не кожен, хто каже мені Господи, Господи, увійде до Царства Небесного, але хто чинить волю Отця!" Христова засада, щоб добрі діла чинити задля них самих, а не в розрахунку на винагороду. „Хай не знає лівиця, що робить правиця". Отець Небесний, що бачить у тайні, заплатить вам на яві".

†

В першу річницю смерти

бл. п. д-ра Ілярія ЧЕХОВСЬКОГО,

культурного діяча й диригента хору „Сурма" в Калгарі, Алберта,
буде відслужена за спокій його душі
заупокійна св. Літургія
в церкві Успення Б. М. при 704 - 6 вул., Норд Іст,
в суботу, 17-го березня 1973 р,
в годині 10 ранку.

По св. Літургії буде посвячення пам'ятника на його гробі на цвинтарі Богоматері при вулиці МкКлавд Трейл і панахида.

Про молитви й участь у св. Літургії і посвяченні пам'ятника просять:

Катерина — дружина,
Христя — дочка з мужем,
Ірина — дочка з мужем,
Стефан, Андрій і Тарас — сини.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

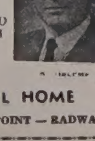

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

БАТУРИН

Історична повість (68)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Але зорі не хочуть світити, місяця не видно, тільки вітер віє, раз ніби плаче, то знов ніби злобно регочеться . . . Дивується, — бо ніщо не спиняє його лету, ні хати, ні мури, ні навіть дерева крислаті. Ще тільки останки замкових мурів торчать, ніби останки зубів у розторощеній щоці велитня. Але й цей останній слід могучости колишнього Батурина залишиться тільки до слідуючого ранку.

Замок мають знищити до основ, щоб нелегко було його відбудувати.

Приказ царський і завзяття князя Меншікова повисли над гетьманською столицею. Батурин має стрінути доля Ніневії, Трої, Картагени і Єрусалиму. На вербах над Сеймом мають повиснути не гарфи старозавітних співців, а трупи повішених Батуринців, щоб степові вітри, як на струнах, грали на них свою журливу пісню, пісню, яка довго-довго лунатиме широко й далеко крізь простори віків.

Дивується Сейм, перепливаючи попри Батурин, що таке сталося нині з резиденцією гетьманською...

Лиш не дивуються московські караули. Привикли до руїн. Слова «цар» і «кара» зливаються в одно поняття. Іван Грозний і Новгород Великий, цар Петро і Батурин. Цар Петро цілі повіти нищив і вилюднював. Основно, безпощадно. Буде, як він велить.

— — —

Двох вартових на руїнах Батурина розмовляє з собою.

«Завзятий народ, ті Черкаси. Боронилися, як чорти. Соромно казати, але від мене якийсь дід відбивався голіруч. Я на нього зі штиком, а він на мене з кулаком».

«І що?»

«Щож би. Все таки, що штик, то не кулак. Поклав я його. Але натомився чимало. Прискакував проклятий, підпригував, присідав і кілька разів так мене штовхнув, що аж свічки засвітилися в очах».

«Зі мною, брат, ще гірше було. Вбігаю до якоїсь міщанської хати, а там жінка з шаблею у руці. Так на мене наперла проклята баба, що треба було подаватися назад на подвір'я. Як вовчиця вовченят, так вона боронила своїх дітей».

«І ти втік?»

«Не втік, а завалив двері і хату підпалив».

«Згоріли?»

«А вжеж. Ні живої душі не випустили ми звідси. Знаєш, колиб не те, що був таки добре випивший, то мабуть не діждав би нинішньої ночи. Нам не жалували горілки, а горілка додає відваги».

«Розгріває».

«Не лиш розгріває, а таке щось робить з чоловіком, чорт зна що. Такої хоробрости набіраєш, що по тверезому і згадувати страшно. Сам себе не пізнаєш».

«А всеж таки, брат, страшно».

«Чого?»

«Людей ми порізали, не поростять».

«Звірі звірів гризуть, а люди людей. Не будь війни, то намножилосяб тільки народу, що й плюнути не булоб де. Та ще Черкасів. Дуже то плодний народ, ті Черкаси».

«Плідна земля, так і народ плідний. Вся сила від землі. Колиб ми не знищили Батурина, то він за декілька літ виріс би, як Москва».

«Можеб і на Москву пішов».

«Можеб і пішов. А не ходили козаки на Турків?»

«І наших вони побивали. Згадати Конотопи. Мій батько під Конотопом упав».

«Там наших вигинуло багато».

«Отож то, брат. Знає батюшка цар, що робить».

«Знає».

Вітер ухопив якийсь снопок і крутив ним.

Снопок підскакував, як живий.

«Чорт весілля справляє».

«Багато нині радости між чортами».

«Людям горе, а чортам радість».

«Не згадуй чортів серед ночи!»

Хрестилися тричі й відрікалися сатани і всіх діл його.

«Чуєш?»

«Що?»

«Наче хтось стогне».

«Пустяки . . . Це так. Після кожної різні причувається чоловікові ніби хтось стогне і плаче. Поналазить того в уши, і не дає спокою».

«Ні, таки стогне. Піду подивитися що».

«Іди. Постою сам. І так нічого боятися. В Батурині самі мерці».

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ

ДАРУНОК

В УКРАЇНУ

СПЕЦІЯЛЬНІ

РУБЛЕВІ

ЦЕРТИФІКАТИ

За спеціяльні рублеві цертифікати ваші рідні можуть купити все, що лише захочуть за маленьку частину нормальної ціни. То так, якщо б ви йшли до крамниці із $100.00 й купили за те товару за $200.00 або $300.00, або й за більше. Спеціяльні рублеві цертифікати можна теж виміняти за готівку в звичайних рублях по найвищій ціні.

ВНОВІ

ГАРАНТОВАНІ

НАЙСКОРІША

ПОСЛУГА

Достава в прибл. 3-ох тижнях.

Ціна за один спеціяльний рубель є $2.60.

ЦЕ Є ПОВНА

ОПЛАТА.

АБСОЛЮТНО НЕМА

ЖАДНИХ ІНШИХ

ОПЛАТ

Ви можете післати кожну суму.

УСІ ЦІНИ

ТА ОПЛАТИ

ВКЛЮЧАЮТЬ ЗМІНИ

НАСЛІДКОМ

ДЕВАЛЬВАЦІЇ

ДОЛЯРА

ПИШІТЬ ЗА НАШИМ

ДАРОВИМ ІЛЮСТРО-

ВАНИМ КАТАЛОГОМ

Замовляйте тепер

Замовляйте лиш через

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street

Fifth Floor

NEW YORK, N.Y. 10010

Тел.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

Лише через короткий час

ДУЖЕ СКОРА

ДОСТАВА

МОСКВИЧ 412 IE (ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ) $3,570.00

МОСКВИЧ 408 IE $3,285.00

ЖІГУЛІ ВАЗ 2101 $3,520.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 $2,250.00

ЖАДАЙТЕ НАШИХ

СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮ-

ЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИ-

НАМИ АВТОМОБІЛІВ.

АПАРТМЕНТИ

ВЖИВАНИЙ ОДЯГ

ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ

МИ МАЄМО

23 РОКИ ДОСВІДУ

В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ

И МИ МАЄМО

БАГАТО ТИСЯЧІ

ЗАВДОВОЛЕНИХ

КУСТОМЕРІВ

МОЯ ЗУСТРІЧ З УПА (8)

Е. П. Ц. ван ГОТЕГЕМ, ГЕНЕРАЛ-ЛЯЙТЕНАНТ

Ми скоро впевнилися, що німці в той час мали в Галичині дуже мало влади. Звичайно наш супровід складався з чотирьох осіб, подекуди вздовж шляхів були розставлені вартові. В одному тільки випадку німецькі окупаційні збройні сили нагадували реґулярну армію: це було тоді, як ми переходили залізничий шлях між Долиною і Болеховом. Цей терен німці постійно патрулювали, щоб не допустити саботажів. Тут нам приділили яких двадцять повстанців для супроводу, які охороняли нас з усіх боків. На нашому правому крилі час від часу лунали постріли, але це було все. На п'ятнадцятий день ми підійшли до Карпатських гір.

Зважаючи на широкі й пильні приготування, здійснювані після нашого приходу в карпатське передгір'я, ми усвідомили, що перед нами лишалося найнебезпечніше. Нас навантажили знову м'ясом і смальцем, і кожен одержав запас хліба на який тиждень, бо в горах тяжко роздобути харчі, і до того ж ніхто не знав певного реченця, коли ми зможемо перейти кордон.

Ми мусіли відхилитися від запланованого на початку маршруту на яких тридцять кілометрів. Але всю дорогу годі було відбувати саньми, і нам треба було тієї ж самої ночі пройти додаткових п'ятнадцять кілометрів, щоб дійти до останньої передбаченої зупинки перед Угорщиною.

Їзда саньми почалася під не надто приємною заметіллю, вітер продував навіть через додатковий одяг, що його ми одержали на дорогу. Ми їхали навпростець долинами і були раді, коли подекуди попадали в ліс, що його дерева охороняли нас від різкого вітру. Наприкінці нашої їзди саньми поблизу якоїсь хати Ніс і Кульгавий («Я пишу листа») попрощалися з нами дуже зворушливо. На пам'ятку вони подарували нам декілька шпильок для краватки і перстенів із сиґнетами, усе це з українськими державними гербами.

Звідси нас мали далі вести два провідники. Подорож пішки почалася досить підбадьорливо сільською дорогою. Але це не тривало довго, бо наші провідники вирішили, що буде безпечніше залишити по змозі якнайскорше биті дороги. Причиною було те, що тут, поблизу угорського кордону, в Карпатах було багато поселень німецьких колоністів — лісорубів. Так ми дійшли до окраїн українського царства. Вибрана для дальшої подорожі дорога не була ані трохи вигідною. Це була лінія гірської вузькоколійної залізнички, покрита снігом; де-не-де з-під снігу прозирали шпали. Щоб залишати по змозі якнайменше слідів, ми йшли гусаком — один за одним, як індіяни під час воєнного походу. Ще з дитячих років кожен пригадує мандрівки залізничим шляхом із перескакуванням із шпали на шпалу. Але нехай би хтось спробував робити це в нічній темряві, з чималим вантажем на плечах, перескакуючи із шпали на шпалу, до того ж покриті снігом.

Ситуація погіршала ще більше, коли двом із нас почали дошкуляти поранення, спричинені ще в той час, як ми вискакували з потягу. Наслідки цих поранень не давалися досі в знаки, бо останнім часом наша подорож не вимагала надто великого фізичного напруження.

Після кількох годин шкутильгання, коли ми всі зійшлися на тому, що гірше вже не може бути, почалася частина нашої подорожі, що її ми назвали і називаємо з того часу «кілометровою конспірацією». Шлях вузькоколійної залізнички закінчувався саме посередині одного з поселень і наші провідники доводили, що краще це поселення обійти великим луком і найкращим шляхом мав би бути потік, що плив праворуч, яких тридцять метрів від нас. Пізніше ми мали б вийти на сільську дорогу по протилежній стороні поселення. Зважаючи на те, що німці рідко коли виходили поза свої гірські поселення, ми могли спокійно і без великого ризику йти потоком. Сходити вниз було досить легко. Потік був замерзлий і лід вгривала тяжка верства глибокого до стану людини снігу. Перший провідник прокладав дорогу так, що четвертий і п'ятий мали змогу просуватися його слідом. Але й так наша колона почала видовжуватися все більше і більше. Кризу прискорило остаточно те, що під першим українцем заламався лід, і він, не встигнувши й крикнути, потонув по шию в снігу. Це був знаменитий спосіб для прикривання нашого походу, але я можу запевнити також кожного ентузіяста спорту, що бродити по коліна у воді карпатського гірського потоку в середині лютого і до того ж у глибокому до пліч снігу, — не є ніякою забавою. І тому не треба дивуватися, що де в кого з нас проривалися з уст гострі й нецензурні голляндські прокляття.

Після того, як ми так побродили яких кількасот метрів, наш провідник почув знову міцний лід під ногами. Ми ішли далі снігом і коли вибралися на стрімкий берег, наші штани вкрилися льодовою твердю, а в нашому взутті вже не було цілком води. Наша колона зупинилася, щоб перегрупуватися, а тим часом перший з наших провідників пішов наперед, щоб приготувати хоч тимчасову, але теплу стоянку кілька кілометрів далі при шляху. Другий провідник сказав нам, що як ідеться про можливість зустрічі з німцями, то найбільш небезпечна частина нашої подорожі вже за нами. Ми увійшли у проміжні висотні райони Карпат. Звідси дорога весь час піднімалася вгору, хоч спочатку ще досить поволі.

—o—

• **Цьогорічний бюджет** міста Ню Йорку досягнув суми два й пів мільярда долярів, на 630 мільйонів більше, як минулорічний.

• **В Мехіко Сіті** поліція знайшла годинник кол. цісаря Максиміліяна з Мехіко, який хтось заставив у крамниці за 32 доляри. Вартість старовинного годинника 40.000 дол.

—o—

Свято державности у Вінніпезі

Ще донедавна українські імпрези були організовані й переводжені „старокрайовими" українсями. Та від деякого часу, на нашу велику радість, ініціятиву, організацію й переводження імпрез національного українського характеру перебирає молодь.

Таке сталося у Вінніпезі. Свято державности й соборности задумала вінніпегська молодь відзначити іншим, як дотепер, способом. Молодь рішила відзначити цю історичну подію, не одним днем, а „Українським тижнем-73". В „Українському тижні" взяло участь біля 20,000 людей.

„Український тиждень" почався концертом в неділю, 28 січня. Він складався з 13 точок. Точки були добрі, але не всі надавалися на свято незалежности й соборности.

Програма тижня охоплювала різні концерти, виставки, демонстрування фільмів, театральні виставки, доповіді, танки, показ писання писанок, спортові змагання, продаж українських страв, відвідування українських церков і тп.

Майже на всі імпрезия заходив кореспондент „Радіо Канада", Е. Сендерс, який дуже позитивно оцінив організацію й переведення „Тижня". На його думку організаторам дуже залежало на тому, щоб цей „Тиждень" перевести якнайкраще, щоб тим способом протиставити його тому, що тепер діється в Україні. Він вважає, що для українців тепер є дуже важним, щоб до цієї роботи включити якнайбільше молодих людей другого й третього покоління в Канаді. На його думку українцям в Канаді починає то вдаватися.

Кореспондент Е. Сендерс говорив з головою відділу КУК у Вінніпезі і той пояснив йому, що „Український тиждень" в Манітобі організовано на те, щоб відзначити 55 роковини проголошення Української Народньої Республіки 22 січня 1918 р. та для вшанування перших українських поселенців, які поклали підвалини під розвиток Зах. Канади.

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ 1972 Р.

о. П. КРИВОРУЧКА

Київський готель "Либідь" має гарний ресторан. Як ми прийшли туди на обід, то застали там багато туристів з різних країн світу, що говорили різними мовами. Чути там було мови: німецьку, англійську, польську, шведську та інші. А споміж туристів вирізнялися виглядом та ношею: китайці, індійці, араби та інші, що мають характеристичні черти обличчя. Нас українців посадили до обіду в бічній залі. Доносили нам до стола дівчата, які, на наші запити та завваги, відповідали нам гарною українською мовою. Нам подали холодну воду з льодом та інші напитки, а відтак подали нам смачний борщ. Видно, що борщ був добрий, бо його подавали на всі столи, навіть там, де сиділи й не-українці. Американські туристи замовили собі великі "стейк-и" й водку. В часі обіду в ресторані було надзвичайно гамірно. Туристи голосно оповідали свої переживання та пригоди в часі подорожі, притому дзвонили склянками та ножами. Ресторан виглядав радше на якийсь ярмарок, як на харчівню великого готелю.

Після обіду наша група має "вільний день", тобто можемо собі йти, куди захочемо, без провідниці. Можна йти оглядати місто, або піти до крамниці "Каштан" купувати за доляри якісь дарунки для наших рідних, яких у звичайній крамниці тоді дістати. Я постановив перейтися найкращими вулицями Києва: бульваром Т. Шевченка та Хрещатиком. День був гарний, потідний і для мене прохід тими чудовими київськими вулицями був такий милий та пам'ятний, що він залишиться мені на завжди в пам'яти. Ці дві вулиці притягають до себе як магнет. Серединою бульвару Шевченка тягнеться подвійний ряд високих, струнких тополь, а поміж ними тут і там ростуть кучеряві кашани, різні кущі, квіти та гарно впорядковані травники. Посередині широка доріжка, висипана піском. При доріжці лавочки, на яких сидять люде тай, відпочиваючи, ведуть розмови.

Так холодом у тіні тополь я зайшов бульваром Шевченка аж до Хрещатика. Тут вже дороги розходяться в усі сторони міста. Але тут теж і всі важніші київські будинки: пошта ратуш, а недалеко й величавий Володимирський собор. Вступаю на хвилину до собору. В церкві священик відправляв парастас, а кругом нього стояв гурток старенських бабусь, що набожно слідкували за відправою. Зате в неділю, 30 липня, як ми переїздили автобусом попри собор, то церква була битком набита, ще й на площі аж до хідника стояло повно людей. Були там старші й дещо молодші жінки та чоловіки, небагато молодих людей, а тут і там видно було й дітей, але мало. Казали нам, що святкують празник св. Володимира, який припадав у п'ятницю, 28 липня, але святкування перенесли на неділю, щоб люде могли взяти участь у богослужбі. Казали, що Службу Божу служив якийсь епископ. Нам приємно було бачити, що так багато людей було в церкві. Але, як подумати, що Київ має поверх півтора мільйона мешканців, а мабуть лише одну церкву відкриту, то певно, що та церква мусіла бути вщерть заповнена вірними. А того дня я, по відвідинах собору, продавжав свій прохід дальше. На одній із бічних вулиць я побачив великий будинок, з якого виходили роєм студенти. Певно то була якась вища школа. Студенти повиходили з будинку, позасідали на лавки в тіні каштанів та акацій, а до них підходили жінки, брали замовлення й виносили їм відтак із будки морозиво. Поруч студентів, сідали на лавках і інші прохожі й теж замовляли морозиво. Присів теж і я, замовив морозиво тай став прислухуватися, якою мовою говорять студенти. Говорили майже виключно по російськи. Лиш тут і там впало якесь українське слово. А слухати було легко, бо студенти молоді, розгукані, галасливі, як і в нас, то сперечалися про щось, то жартували, то покпивали собі з когось, одним словом: безжурна, буйна молодість. Аж підійшла до них якась старша жінка, щось їм пошептала до вуха й вони дещо принижили свої голоси, але за хвилину знову почали галасувати й кричати, як передтим. А відтак серед сміхів та жартів почали поволі розходитися. Нема то, як молоді, безжурні роки. . .

Але мушу завважити одне. Всі молоді студенти, гарно, коротко підстрижені, чепурно й чисто одягнені, дуже чемні й культурні в поведінці. Мені мимохіть стали перед очима наші студенти із довгим волоссям, з вусами та бородами, а деякі таки дуже неохайні. Казали, що такі є і в СССР, але я їх ніде по дорозі не бачив. А ті, що я бачив у Києві, були дійсно гідні представники культурного студента. Одно лише, що говорили майже виключно по російськи. Українське слова падало дуже рідко. І то в серці України — в Києві . . .

Не бачив я теж таких звичайних у нас "супер-міні" спідничок. Може бути, що десь у нічних клюбах такі були, але ні я, ані ніхто з нашої групи до нічних клюбів не ходили, то й тої західно-европейської моди ми не бачили.

Студенти розходилися до домів і я теж устав і пішов поволі в напрямі університету. По дорозі проходив я попри нові, модерні будинки, в яких були різні уряди, крамниці, готелі, ресторани та звичайні житлові приміщення. А на всіх вулицях повно дерев: каштанів, лип, акацій та різних кущів, що не лише гарно цвіли, але ще краще пахли. Дійсно Київ мабуть найкращий таки літом, як зеленіють дерева та пишаються гарним квітом . . .

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

БАТЬКИ ТА ДІТИ

Тепер, на старші роки, мені все пригадується моє дитинство та мої роки, проведені в мойому рідному селі, Калинівщині. Я собі пригадую з тих часів, що наші батьки-селяне в тому часі дуже турбувалися тим, щоб дати забезпечення та належну освіту своїм дітям. Я нераз чув, як родичі говорили, що вони дуже важко працюють і нераз гірко бідують на те, щоб дати добру освіту своїм дітям та щоб їхні діти мали легше життя, як мають вони, тобто родичі. А вже, як хлопця забирали до війська, то бідна мати плакала днями й ночами, бо боялася, що синові може при війську щось недоброго статися. А вже як хлопець чи дівчина одружувалися, то тягнулися з останнього, щоб дати дитині відповідне придане, або, як то в нас казали "віно", щоб їхня дитина після одруження не бідувала. Так само всі батьки старалися давати дітям на перепою гарний дарунок, щоб діти їх добре згадували. Пам'ятаю, що в нас говорили, що як один панський слуга ("форналь") видавав заміж свою дочку, то спекулював на всі боки, щоб дати їй гарний дарунок на перепій. І дав 200 ринських, тобто 400 корон. То були

(закінчення на стор. 8 .)

ПРИСИЛАЙТЕ ПИСАНКИ НА КОНКУРС!

Уже ввійшло в традицію „Доброї Волі" 2. Відділу ЛУКЖ в Едмонтоні влаштовувати конкурс писанок. Завдяки великому прихильникові і дорадникові комітету конкурсу писанок, о. митратові М. Сопулякові, Відділові вдалося, одержати фонди на нагороди на конкурс писанок. Конкурс, відбудеться з виставою надісланих писанок, під час річного чаю відділу, 8 квітня 1973 р. в год. 2-ій попол. в залі Українського Народного Дому, 9620 - 109 Аве., в Едмонтоні. Писанки приниматиметься до 1-ої год. попол. суботи, 7 квітня 1973 р., в будинку „Українських Вістей", 10967 - 97 Ст. Жюрі буде брати під увагу традиційний орнамент і кольорит.

НАГОРОДИ ЗА НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ ПИСАНКУ:

Для дорослих:

1 — 40.00 2 — 30.00
3 — 20.00 4 — 15.00
5 — 10.00

13 дальших нагород по 5.00 (кожна).

Для молоді: (до 13 років)

1 — 7.00 2 — 5.00

Чотири нагороди по 2.00

Писанок не повертається, а передається до музею!

Щасти Боже, щоб Ваш безконечник на писанці зійшовся!

Н. Цинцар

Відвідайте Україну та Східну Европу

Румунію, Болгарію, Югославію

(Москва, Київ, Львів, Чернівці, Тернопіль, Букарешт, Златні Пяці, Трново, Софія, Београд)

23 ДНІ $1,132

ВИЇЗД З ЕДМОНТОНУ 7 ТРАВНЯ 1973 Р.

ЇЗДА ТУДИ Й НАЗАД РЕАКТИВНИМИ ЛІТАКАМИ „ЕР КЕНАДА"

Поворот: 29 травня 1973.

(Хто захоче, може залишитися довше в Европі)

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: Першорядні готелі (дві особи в одній кімнаті). — Всі харчі — Поїздки автобусами та оглядини пам'яток. — Переїзди із і на летовище та всі подорожі по землі.

ЗАДАТОК: Щоб запевнити місце на літаку, треба дати задаток у сумі $100.00. До 24 березня треба заплатити решту суми.

ВІДМОВА: Хто відмовиться від подорожі перед 24 березня 1973, не платить нічого. Хто відмовить подорож пізніше, тратить $100.00, хиба, що знайде кого іншого на своє місце. Тоді тратить лише $50.00, бо стільки виносять адміністраційні кошти за одного подорожного.

SUN TRAVEL Centre Ltd. 435-8901

After Hours — Anne Skuba 436-5469

2nd FLOOR THE BAY—Southgate Shopping Centre

Ціни подорожі є тимчасово затверджені й можуть бути змінені.

КОМЕНТАР

ЗНИКАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ВИБОРЧІ ОКРУГИ

Кожного українця, що давнішими роками в'їздив до містечка Веґревил, мило вражав на переїзді через рейки напис в українській мові: „Увага — поїзд!" В тій невеличкій таблиці немаче відбивалося обличчя цілої веґревилької округи, в якій поселилося чимало українців. Перед кількома роками цю таблицю хтось незамітно усунув, і її вже там більше нема.

Оця дрібниця віддзеркалює зміни, які наступають в місцевостях, колись густо заселених українськими поселенцями, де кипіло буйно українське суспільно-громадське та політичне життя. Албертські українці часто гордилися й хвалилися тим, що в Алберті є деякі виборчі округи, в яких українці творять таку політичну силу, що своїми голосами вирішують, хто буде вибраний послом до Албертської леґіслятури чи федерального парляменту. В таких округах партії старалися висувати кандидатів українського роду, сподіваючись в той спосіб здобути посольський мандат для своєї партії. До таких округ у федеральних виборах належала виборча округа Веґревил, а в провінційних — округи Веґревил, Редватер та Віллінґдон. З тих виборчих округ вибирано послів українського роду, що гідно заступали інтереси українських канадських поселенців у федеральному парляменті та Албертській леґіслятурі.

Так було донедавна. Тепер положення у цих виборчих округах зміняється. Загально-канадське явище — переселення з фармів до міст та містечок не обминуло й українських поселень, у висліді чого зменшилося число мешканців, а тим самим і виборців у федеральних та провінційних виборах. Тому тепер наступають зміни в кордонах виборчих округ, а у висліді зникають із списка виборчих округ колишні чисто українські округи. Здається, що таке явище проходить і в інших степових провінціях, де українські фармери жили більшими скупченнями.

Так сталося в Алберті перед минулими провінційними виборами, коли зникли зі списка виборчих округ Виллінґдон та Редватер, звідки майже постійно виходили послами українці. З провінційних виборчих округ залишилася ще лиш одна округа Веґревил, звідки вибрано послом І. Батюка. Не без деякої вини в ліквідації виборчих округ Виллінґдон та Редвотер залишилися колишні посли з партії суспільного кредиту, які, як посли урядової партії, могли були мати деякий вплив на творення нових виборчих округ та ліквідацію давніх. Вправді відтак, під час сесії Албертської леґіслятури, покійний Василь Томин обстоював у часі дебати над зміною виборчих округ залишення давньої виборчої округи Виллінґдон, але було вже запізно, бо справу вже було вирішено на зборах послів партії суспільного кредиту.

Тепер приходить черга на ліквідацію виборчої федеральної округи Веґревил. Перепис, переведений в 1971 р., виявив, що число населення в дотеперішній виборчій окрузі Веґревил значно зменшилося, отже комісія для перевірки виборчих округ запропонувала зліквідувати округу Веґревил, та створити з неї і сусідньої нову виборчу округу Батлл Рівер, викидаючи навіть назву Веґревил. В тій справі має ще відбутися публічне опитування в Едмонтоні в днях 2-го і 3-го квітня, але ледве чи воно зможе змінити проект виборчої комісії. В той спосіб зникне зі списка виборчих округ історична українська округа Веґревил, звідки вийшли такі видатні федеральні посли, як М. Лучкович, покійний А. Глинка, теперішній суддя І. Дікур та інші.

Із зникненням цих виборчих округ кінчається один розділ з історії українських поселенців в Алберті. Варто б, щоб хтось подбав про те, щоб зібрати й зберегти документи, зв'язані з діяльністю та публічними виступами українських послів із тих виборчих округ, щоб можна колись належно з'ясувати їх вклад і в загально-канадське і в українсько-канадське життя.

Ще краще було б, якщо б хтось почав писати історію діяльности послів українського роду, що були вибрані в тих українських округах, а покищо вони зникають зі списка виборчих округ, як і зникла таблиця на залізничій станції Веґревил з написом: „Увага — поїзд!"

[illegible]

Вісті з Едмонтону

Загальні збори УНДому

„То для мене велика честь, очолювати найстаршу установу в Едмонтоні". Таке сказав нововибраний голова УНДому на загальних зборах, що відбулися дня 11-го лютого в залі УНДому. Присутніх на зборах було понад сто осіб, — членів, що вповні вплатили свої вкладки.

Збори відкрив уступаючий голова УНДому п. І. Лагола. Молитвою та однохвилинною мовчанкою вшанували присутні покійних членів. П. І. Лагола не забув також згадати тих членів, які, уже в похилому віці чи через недугу не змогли прийти на збори.

З черги збори вибрали предсідника й секретаря зборів.

На внесок п. Д. Габорака на предсідника вибрано п. В. Багнюка, а на секретаря п. М. Наконечного.

Предсідник зборів, приймаючи предсідництво, привітав усіх піонерів УНДому, а головно п. Осипа Прийму, який ніколи не опускає, зборів, помимо свого віку й неповного здоров'я.

„УНДім то найстарша українська установа в Едмонтоні, де наші українські піонери поклали багато праці в розбудову нашого національного життя в Канаді" — сказав предсідник. Його слова прийняли присутні рясними оплесками.

З черги прийнято порядок нарад і приступлено до звітів. Першим звітував рек. секретар п. М. Наконечний, після нього культ.-освітній референт п. О. Татчин, господар сцени п. Д. Габорак, організ. референт п. С. Романюк, бібліотекар п. К. Кантор, за порядок і винайм залі та всі організації, які примішуються в УНДомі — п. Я. Чайківський, п. Ф. Шарун за шпитальний комітет, а п. інж. М. Бойко за представництво до КУК.

П. Ю. Хаба, який очолював забавовий комітет не зміг прийти на збори.

Останнім звітував голова п. І. Лагола. Він сказав, що всі референти вповні подали звіт, з праці минулого року й не треба повторятися. Та на одну річ звернув увагу приявним, що УНДім вимагає багато праці, головно господарської, бо вдержання Дому вимагає багато грошей, але, завдяки нашим бінґовим комітетам, церкви св. Йосафата й церкви св. Юрія Побідоносця, які влаштовують свої бінґа в УНДомі, фінансовий стан дозволяє покривати всі біжучі видатки.

Минулого року закуплено нові столи, начиння до кухні, фіранки на вікна в долішній залі, зроблено нову шафу на бінґове приладдя, відбудовано й вставлено новий „сінк" зі шафами до користування при буфеті.

Ще конечно потрібно направити дах і полагодити в суді справу, яка тягнеться з контрактором відбудови Дому.

УНДім в минулому році відзначував почесними грамотами працю своїх почесних та заслужених членів-піонерів. Вечірка влаштована з тієї нагоди було виявом обов'язку вдячности нашим попередникам, які нелегкими зусиллями зуміли повести українське культурно-освітне життя в Едмонтоні на добру дорогу, будуючи цей УНДім.

Деякі дані зі звітів: За рік 1972 винаймлено УНДім 222 рази; в різних справах вислано за рік понад тисячу листів.

Кінчаючи своє слово, голова подякував усім членам управи за співпрацю для добра нашої установи, бо тільки в співпраці й єдности є сила народу. Рівнож зложив окрему подяку нашому електрикові п. І. Вархолі, п. Кулієві водопровідникові пламберові, а найбільшу подяку п. Я. Чайківському, який в своєму поважному віці старається полагоджувати всі господарські справи та всі інші справи, які є пов'язані з УНДомом від год. 9 рано до год. 2 по півночі кожного дня. „Жалую, що пан Чайківський не є хоч десять років молодшим" — закінчив п. голова.

По короткій дискусії над звітами, номінаційна комісія поставила внесок дати абсолюторію уступаючій управі. Приявні одноголосно прийняли цей внесок.

З черги номінаційна комісія запропонувала нову управу на 1973 рік. До комісії належали: п. В. Багнюк, п. Ю. Шарабун, п. Я. Брода, п. С. Романюк і п. Т. Шарун.

Запропоновано склад управи на 1973 р.: голова — п. І. Лагола, 1. заст. д-р І. Смульський, другий заст. п. С. Романюк, кор. секретар п. М. Наконечний, протокольний п. Е. Апонюк, фін. секр. п. В. Стебельський, касир п. Ю. Хаба, культ.-освітній п. О. Татчин, господар п. В. Качмар, бібліотекар п. К. Кантор. Члени Управи: п. Д. Габорак, п. О. Прийма, п. Муж. Контрольна комісія: інж. З. Васараб, п. М. Бойко, і п. Ф. Шарун. Товариський суд: д-р М. Снігурович, п. В. Федина і п. Д. Прокоп. П. Я. Чайківський займається і надалі винаймом залі.

При голосуванні, на внесок п. Я. Костіва, вибрано найперше голову — одноголосно, а решту управи, як було запропоновано п. О. Бродою, членом номінаційної комісії.

Вибраний голова І. Лагола в своєму слові, дякуючи за довір'я, сказав, що він є мило вражений довір'ям зборів, і то для нього велика честь і приємність бути головою й очолювати найстаршу установу в Едмонтоні.

Він запевнив, що буде старатися нести і дальше гідно добре ім'я УНДому.

Збори й вибір нової управи відбулися в дуже спокійному настрою.

При кінці зроблено знимку присутних на зборах членів.

Закінчено збори молитвою.

(І. Л.)

Загальні збори Філії УНО

Кожного року Філія УНО в Едмонтоні, згідно з статутом, проводить Загальні збори свого членства. Цьогорічні Загальні збори відбулись в неділю, 28-го січня 1973 р. у власній домівці. Присутність членства була значно краща, як попередніх років, що дає доказ пожвавлення праці в УНО. Можна робити здогад, що відсвяткування 40-річчя існування УНО так притягнуло членство до праці. Не сумніваємось, що й цього року знову збільшиться діяльність членів з нагоди відзначування в 45-річчя існування Української стрілецької громади в Едмонтоні.

Загальні збори відкрив голова УНО п. Р. Осташевський, т.зв. „Едмонтонський Гриць Зазуля", а зборами проводив п. д-р М. Суховерський, секретарював п. В. Маркевич, який теж відчитав протокол з попередніх загальних зборів, що його прийнято без змін. На зборах, крім управи, звітували також голови Братніх організацій УНО. Дуже гарний та вичерпуючий звіт з діяльности ОУК зложила п-і мґр. Г. Блавацька, після чого членство, не чекаючи на дискусію, рясно оплескало доповідачку, що її й належиться, не лише за звіт, але також за діяльність. Не надто позаду залишився і голова УСГ. Він, хоч склав короткий звіт, але вичерпуючий, його звіт також прийнято оплесками. Не можу тут оминути й молодечої організації МУНО, за яке звітувала учителька п-на О. Пріць. В своєму звіті, гарною українською мовою, вона сказала, що членство МУНО проявляє гарну діяльність. Приявні нагородили її також рясними оплесками.

Звіти уступаючої управи були також детально опрацьовані так, що коли відкрито дискусію над звітами, то членство прийняло їх рясними оплесками на знак одобрення. На пропозицію п. М. Наконечного від імени контрольної комісії, уділено уступаючій управі абсолюторію та приступлено до вибору нової управи.

На пропозицію комісії — матки, якої головою був інж. В. Кунда запропоновано таких осіб: голова п. Р. Осташевський, перший заст. голови проф. Ст. Ґрох і рівночасно голова культурно освітної комісії. Другим заступником голови та головою господарської комісії вибрано п. М. Пріця, секретарем інж. О. Мазурка, скарбником Гр. Байрака, книговодом М. Вуйціка, чартерованого рахівника.

До культурно освітної комісії увійшли ще такі члени: інж. В. Кунда, М. Куць, д-р Ст. Манастирський, Р. Солтикевич, В. Кость та від молодечої організації МУНО учителька п-на О. Пріць та Ю. Возняк.

До господарської комісії вибрано членів: Гр. Браткова, М. Наконечного, Д. Шостака, С. Вовка.

Контрольна комісія: інж. Я. Іванусів, мґр. Б. Блавацький та п. В. Маркевич.

Новообраний голова подякував присутним за довір'я та вибір, при чім закликав членство до ще більш пожвавленої праці, бо тільки спільними силами можемо багато зробити так для організації, як і для цілої української справи.

У внесках і запитах знову занимали голос наші молоді члени з МУНО, які домагались, щоби їх більше ангажувати до праці, та щоб ті члени МУНО, що покінчать

(закінчення на 5. стор.)

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 3-го березня:

забава-пущення парафії св. Юрія в УНДомі (9620 - 109 Аве). Початок в год. 8-ій вечора.

* * *

Четвер, 5-го березня:

Сходини українських Пенсіонерів відбудуться в „УНДомі" в понеділок, 5-го березня в год. 8 вечора. Буде цікава програма.

* * *

Субота, 10-го березня:

о годині 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п. О. Росляк, 9530 - 109 Аве.

* * *

Середа, 11-го березня:

Весняний чай парафії Покрова М. Божої в Беверлі в неділю, 11-го березня від год.: 2—5 по пол. в школі ім. О. Миколая при 3643 - 115 Аве.

◈ **Постійна посуха в Індії** загрожує голодом одній третині населення Індії, тобто 200 мільйонам її мешканців.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

НОВИЙ ТЕЛЕФОН

від 4-го березня ц.р.

436-4466

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

ORBIT

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Проголошуємо спеціяльну 22-денну туру до

USSR and the Ukraine

виїзд 7 червня 1973,

Ніяких інших оплат. В ціні включене все: ваша подорож туди й назад, всі переїзди в СССР, догідне приміщення в готелях, оглядани різних пам'яток, ЦІЛОДЕННИЙ ХАРЧ (ТРИ РАЗИ) — то все включене у вашій ціні за подорож.

Цю спеціяльну туру аранжує фармерська газета „ДА ВЕСТЕРН ПРОДЮСЕР", яку щотижня читає 150,000 канадських родин. Але ви не мусите бути читачем „Вестерн Продюсер", щоб взяти участь в подорожі . . . отже їдьте з нами!
Ви будете мати нагоду протягом трьох тижнів любуватися чудовими околицями СССР та України . . . може відвідаєте рідні місцевості. Наша приємна група відвідає Москву, Київ, Ставропіль, Сочі, Винницю. В ціні є теж включені кілька поїздок по Україні та переїзд вигідним поїздом по Україні для оглядин.

ДА ВЕСТЕРН ПРОДЮСЕР пішле вам всі інформації про цю туру, безплатно та без ніякого зобов'язання. Лише вишліть нам понижчий купон, а ми вишлемо вам брошуру з усіми подробицями про туру.

THE WESTERN Producer

Кілько коштує тура?	
З Вінніпегу	$1192.00
З Ріджайни	$1254.00
З Саскатуну	$1266.00
З Келґари або Едмонтону	$1302.00
З Ванкувер	$1350.00

За інформаціями пишіть на таку адресу:

Mail to: WESTERN PRODUCER TRAVEL SERVICE
P.O. Box 2500
SASKATOON, Sask. S7K 2C4

Please send me full details on your tour to the U.S.S.R. and the Ukraine.

Name ....

Address ....

....

POSTAL CODE

Вісті з Едмонтону

Загальні збори ЛУКЖ св. Василія

На річних зборах, що відбулися в грудні 1972 р. вибрано на 1973 р. головою відділу ЛУКЖ при парафії св. Василія п-ю С. Курило.

До управи відділу входять: Попередня голова — Б. Тиркало, заст. голови: И. Драгонюк і О. Павлюк; рекордова секр. А. Варава; кореcп. секр.: М. Піставка, Н. Байдужа; фінансові секр.: Е. Іванишин, И. Гринчишин; контролерки: К. Байдужа, А. Острій, Л. Слобода; культурно-освітній комітет: С. Червоняк, А. Мизурна й, П. Стеблик; парафіяльна рада: О. Павлюк, П. Стеблик; парафіяльна фінансова рада: Е. Ткачик, Б. Тиркало; комітет зв'язку: К. Левицька, О. Балько, М. Нисик, Л. Слобода. Садочок: Е. Пшик, М. Піставка; Бінго: Б. Тиркало, Г. Панчишин, Г. Куций. Базаровий комітет: А. Янитська, К. Шапка, Е. Кулик: Куховарська книжка: Г. Гошко, С. Лисюк;

Церковно-вівтарний комітет: Г. Озубко, (голова), А. Королюк, Л. Козяк, Н. Крупа, М. Крупа, С. Боднар, И. Кіт, О. Летавська, М. Летавська, Ф. Щербата, М. Сосняк, Е. Стороженко, К. Струк, Н. Синишин, Б. Тиркало, О. Гіляш, С. Винник:

до квітів: М. Музика, С. Захарко, Г. Кобитович, Р. Білик, Н. Мельник;

Шпитальний комітет: М. Козяк (голова), М. Сосняк; вівідини хворих: Л. Козяк, Г. Куций, Л. Чічак, М. Летавська, А. Олекшин, Е. Кашуба, І. Середа, М. Корбиль, М. Мищий, М. Чічак, О. Летавська, Н. Рурка, М. Гуласць, И. Драгонюк, И. Кіт, І. Павловська, А. Варава, П. Пастушок, К. Струк, Н. Байдужа, Н. Войтків, С. Андрухів, М. Несик, Р. Озубко, Е. Атбрак.

Уступаюча голова п-і Тиркало подякувала духовному асистентові о. В. Дрібненькому ЧСВВ за заохочування й поміч та всім членкиням за співпрацю через два роки її головування.

Ново-обрана голова п-і Курило просила помочі від членкинь та молитов, щоб Господь Бог благословив членкинь відділу ЛУКЖ при парафії св. Василія та їхню працю.

Кінцеве слово заохоти сказав о. духовний асистент.

П. Гринчишин, прес. кореcп.

Загальні збори Філії УНО

(закінчення з стор. 4.)

двайцять один рік, могли стати членами УНО. Таке бажання треба тільки повитати, бо то є дуже потішаючий обяв, що молодь інтересується справами організації.

Нам усім треба би брати приклад із старших членів, тих так званих піонерів, які, не дивлячись на свій вже поважний вік, які дисципліновані члени своєї організації, не відстають від неї, але й далі працюють. Нам молодшим треба виявити дещо більше діяльности в організації. Тому закликаю все членство УНО в Едмонтоні до якнайбільшої діяльности. Не кажім, „без мене обійдеться", бо, коли кожний так скаже, то що тоді буде? Пригадаймо собі старий вояцький клич наших братів, які по програній війні опинились в Чехословаччині. Вони видвигнули клич „Нарід собі". Отже й ми коли станемо більше діяльними, то не будемо працювати для когось чужого, лише для себе і своєї організації. В єдности сила народу і організації...

О. Ма-к

Н. Висоцький меценат української науки

Підчас другої ювілейної сесії НТШ у Ванкувері 76 річний пенсіонер Николай Висоцький подарував щедрий дар у сумі 100 дол. на потреби Осередку НТШ на Західню Канаду. Дуже цінний почин п. Висоцького підтримав п. Петро Грекул, що дав 20 дол. Треба сподіватися, що українці Едмонтону та степових провінцій Канади підтримають добру акцію двох українців міста Ванкуверу, яким управа Осередку складає щиру подяку.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

BAYDALA DRUGS

- **Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)**
- **Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).**
- **Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)**
- **Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)**

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

An EXHIBITION from the NATIONAL MUSEUM of MAN
NATIONAL MUSEUMS of CANADA, OTTAWA

Moose Jaw, Sask. Moose Jaw Art Museum January 16 to February 4.
Edmonton, Alta. Provincial Museum and Archives of Alberta March 1 to 31.
Saskatoon, Sask. The Saskatoon Gallery and Conservatory Corporation April 1 to 30.
"Mendel Art Gallery"

ТЯГЛІСТЬ І ЗМІНА
УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ СПАДЩИНА — КАНАДА

ВИСТАВКА: Національного Музею Людини та Національних Канадських Музеїв, Оттава.

Мус Джо, Саск., Мистецький музей у Мус Джо від 16 січня до 4 лютого

Едмонтон, Алберта, Провінційний музей і архіви від 1 — 31 березня

Саскатун, Саск., Саскатунська Галерея та Консерваційна Корпорація від 1 — 30 квітня. „Мистецька галерея Менделя"

ПАРАФІЯ СВ. ЮРІЯ ПОБІДОНОСЦЯ

Відбула свої 18 з черги загальні збори

(о. В. Т.)

В неділю, 25 лютого відбулись річні загальні збори парафії св. Юрія Побідоносця. Збори почались відспіванням молитви „Царю Небесний". Привітавши отців душпастирів і всіх приявних, голова церк. комітету п. Н. Шрам попрохав на предсідника з. зборів о. пароха В. Тарнавського. До почесної президії о. предсідник покликав о. д-ра Е. Камінського, п-ю П. Лаврин, п-ю А. Пилип та д-ра С. Манастирського. Загальні збори дали приявним образ парафіяльного життя. „Треба радіти, говорив о. предсідник незвичайно відрадним фактом, що повинен стати прикладом іншим парафіям, —великої пошани членів церк. комітету та його однодушної співпраці з своїми парафіяльними священиками. На праці цьогорічного церковного комітету видна Боже благословення". Цим всі ми радіємо — говорив о. предсідник.

Не подаємо тут обширного звідомлення про з. збори, бо то прямо неможливе в короткій газетній нотатці. Згадаємо тільки звітодавців. За працю церковного комітету звітували панове: Е. Крумшин, проф. В. Салижин та Н. Шрам. За працю бінґового комітету звітували панове: С. Романюк та І. Гурба. о. д-р Е. Камінський звітував за працю рідної школи, а о. парох за дитячий садочок. У звітовому році парафія мала $18,052.16 чистого прибутку Сальдо парафіяльної каси на 31 грудня 1972 р. виносить $48,922.59. На пропозицію номінаційної комісії загальні збори вибрали на 1973 рік таких парафіян до церковного комітету: голова Н. Шрам, секретар — Е. Крумшин, скарбник — проф. В. Салишин і члени комітету панове: М. Британ, інж. З. Васараб, І. Кухаришин, Н. Олексійчук, А. Пилип, І. Хмелик, І. Хмелик, І. Хома, Ю. Шотило. Члени к. комісії: д-р С. Манастирський, Я. Говда та М. Лаврин. Прийнявши проєкт буджету на 1973 рік, загальні збори вичерпали програму і їх закінчено відспіванням молитви „Достойно є". Хай Боже благословення супроводять працю нововибраного церковного комітету та гарними успіхами вінчає життя многонадійної парафії.

КНИЖКА ПРО ПРОФ. Ю. БУЦМАНЮКА

Хто черговий?

ЧЕТВЕРТИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ВИДАННЯ МОНОГРАФІЇ ПРО Ю. БУЦМАНЮКА

Нам дуже мило подати до прилюдного відома четвертий список жертводавців, які відгукнулись на наші заклики в пресі й, на наші листи до організацій і установ та надіслали свої щедрі пожертви в січні і в лютому ц.р. на видання монографії про відомого мистця Юліяна Буцманюка, який замкнув на віки свої очі 30 грудня 1967 р. у 83-ому році свого творчого життя. По 100 дол. склали: о. протоігумен В. Підскальний ЧСВВ (Вінніпег) і Ліга Визволення України в Едмонтоні;

по 50 дол.:
п-і Олександра Лисак-Рудницька і д-р Мирослав та Ліда Гладишевські (Калґари), а п-тво Микола і Наталія Сус — 20 дол., разом 320 дол. Раніше зібрано 1,128 дол. (дивись „УВісті" з 20 квітня 1972, ч. 16 — на суму 150 дол., „УВісті" з 25 травня 1972 р. ч. 21 — на 560 дол. та „УВісті" з 11 січня 1973 р., ч. 2 — на суму 418 дол.), отже дотепер жертводавці склали вже суму 1,448 дол.

Ми глибоко переконані, що українська спільнота Едмонтону й Алберти, зокрема ж численні товариства й організації, а передусім при катедральному храмі св. священном. Йосафата, стінописом якого захоплюються чужинці мистці й туристи, допоможуть своїми щедрими жертвами управі Осередку Наукового Товариства Шевченка на Західну Канаду в Едмонтоні видати готову вже до друку монографію про мистця Ю. Буцманюка в 1973 р., тобто ювілейному році цього вельми заслуженого для української нації й України найстаршого українського наукового товариства, в соті роковини його існування. Одночасно запрошуємо до передплати монографії в ціні по 10 дол., за примірник (по появі друком ціна монографії буде значно вищою) всіх українців, які бажають придбати собі цю цінну збірну працю українських мистців, мистецтвознавців і письменників. Підкреслюємо, що на появу монографії друком треба зібрати щонайменше 4.000 дол., бо мистецьку творчість проф. Ю. Буцманюка треба проілюструвати бодай кількома кольоровими репродукціями, крім світлин інших мистецьких творів у двох кольорах, тобто чорно-білих. Приблизні витрати на одну кольорову репродукцію — 350 дол., а без кольорових репродукцій монографія не буде цінним документом для історії українського мистецтва. Тому допоможіть своїми щедрими і негайними пожертвами видати друком монографію про мистця Ю. Буцманюка. Допоможіть своїми щедрими пожертвами стати збірними маценатами. Одночасно складаємо нашу сердечну подяку всім дотеперішнім жертводавцям.

Грошеві пожертви просимо надсилати чеками на адресу скарбника української кредитівки в Едмонтоні О. Жарського, 11242 - 97 вул. Чеки просимо вписувати так: „Монографія Ю. Буцманюка", чекове конто 995.

За збірковий комітет:
о. синкел В. Лаба, о. Ю. Ковальський, д-р М. Суховерський, М. Сус і М. Хом'як.

З КНИГИ СПОГАДІВ „ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР"

У СПЕЦТЮРМИ Ч. 410

Авраам ШІФРІН

III

З вартівні й речевої комори, куди здали й мою валізу, ми вийшли в довгий вузький коридор, слабо освітлений електричними лямпами і більш схожий на тунель, що проходить здовж будинку. Обабіч видно було чорні залізні двері, перекладені впоперек металевими штабами з великими зовнішніми колодками. У кожних дверях, як і скрізь у тюрмах, отвори для підглядання з коридору: «вовчки», закриті з коридору засувками. Мене підвели до камери ч. 2, вартівник відімкнув колодку, зняв засув, а тоді відчинив унутрішній замок, збудований у двері. Заскреготіло залізо об залізо і масивні двері відчинилися. Я ввійшов. Насамперед вразив мене морок у камері. На вулиці був іще яскравий зимовий день.

Ззаду загуркотіли двері і забряжчав засув: я «вдома». Камера мала приблизно 15 квадратових метрів. У стіні проти дверей вікно, а під ним суцільні нари на восьмеро людей, зроблені з грубих дерев'яних колод, переплетених упоперек металевими обручами у проміжках 30—40 сантиметрів. Другі, верхні нари були лише з боків, на двоє людей. У сутінках маячіли сірі тьмяні постаті у таборових ватянках. На підлозі, у вибоїнах бетону було видно лід, вікно було покрите грубим шаром льоду, а на стіні, що до вулиці, лежала верства паморозі. Із стелі звисали краплини, по бічних вологих стінах сплизала вогкість. Усе це я побачив іще в дверях. Досвідчене око арештанта відразу відзначило: гірше не може бути.

— Чого вміхаєшся Абраме? - почулося з нар а я й не помітив, що вміхнувся.

— А що ж більше залишається? Тільки сміятися, — відповів я і підійшов до нар. Вітаючися з людьми, я побачив, що декого з них знаю. Тут було дев'ять чоловіка, мене додали як десятого. Як виявилося згодом, на нижніх нарах вісім чоловіка могли лежати тільки на боках. Уночі ми мусіли обертатися одночасно.

На заході Канади розпочато ювілейні святкування НТШ

У лютому ц.р. заходами Осередку НТШ на Західню Канаду та з участю членів УВАН у Вінніпезі розпочато на заході Канади ювілейні святкування з нагоди 100-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка.

Перша ювілейна сесія відбулася 18 лютого в Едмонтоні в залі УНО. Відкривши сесію, д-р Яр Славутич, голова Осередку, пригадав імена перших ініціяторів-засновників товариства, а саме киянина О. Кониського, полтавку Є. Милорадович із роду Скоропадських, харків'янина М. Жученка та херсонця Д. Пильчикова, до яких приєднався о. С. Качала, посол до галицького сойму й віденського парляменту. Потім були прочитані три доповіді: „Сковорода й Шевченко" д-ра Я. Рудницького з Вінніпеґу, „Проєкт Галицько-Волинської Землі" магістра М. Хом'яка (про заходи українців домогтися державної автономії), та вкінці д-ра І. Лисяка-Рудницького про І. Терлецького, забутого мислителя XIX-го ст. Присутніх на сесії було 67 осіб.

Друга ювілейна сесія врочисто відбулася у Ванкувері 25 лютого в церковній залі при Еш вул. У президії, крім доповідачів, зайняли місця отці обох церков і п-і О. Гайдимовська, голова місцевого відділу КУК. Головував д-р М. Гуцуляк, що також прочитав доповідь на тему „Коротка історія НТШ". Д-р Яр Славутич доповідав про тринадцяту пісню Г. Сковороди (порівняння зрусифікованого тексту цієї пісні з більш українським текстом за автографом). П. Ф. Богдан розказав про свою працю над першим словником українських прізвищ у Канаді, що саме друкується як видання Канадського Інституту Назвознавства, а п. М. Татарнюк прочитав доповідь д-ра Я. Рудницького про „Нові методи етимологічних дослідів". Оскільки мгр. М. Хом'як не був присутній, його едмонтонську доповідь зреферував д-р Яр Славутич.

Ванкуверська сесія показала, що місцева громада дуже цікавиться науковою працею НТШ та УВАН у Канаді. Присутніх було 72 особи — 76-річний пенсіонер п. Н. Висоцький пожертвував 100 дол. на потреби Осередку НТШ, а п. П. Ґрекул дав 20 дол. Крім того, була збірка дрібних грошей. Усі присутні нагородили рясними оплесками обох меценатів української науки.

Перед сесією та опісля присутні мали нагоду оглянути дуже гарну виставку українських книжок, зокрема видань НТШ, що її зорганізували д-р М. Гуцуляк та п. М. Татарнюк. На стіні над головним столом висів великий портрет Т. Шевченка, прикрашений гарним рушником, а на окремій картці була золотою фарбою намальована емблема НТШ і роки 1873-1973 — виконання п. Галини Книшівни. Треба підкреслити, що організацію сесії зразково провів п. М. Татарнюк, культурно-освітній референт Ванкуверського відділу КУК. Перекуска з часм завершили другу ювілейну сесію.

Наступні ювілейні сесії протягом цього року відбудуться в Калгарі, Саскатуні, Ріджайні та Вінніпезі. Заключну сесію з бенкетом заплановано на грудень в Едмонтоні — з участю представника Централі НТШ, що знаходиться в Торонті.

При цій нагоді треба вирізнити досі небувалий історичний факт: патріярх української літератури в Канаді, академік, д-р М. І. Мандрика, колишній Президент УВАН, проголосив у часописах „Український голос", „Новий шлях" і т.п., що він ласкаво погоджується відзначити 100-річчя НТШ разом із Централею в Торонті, куди й прибуде незабаром особисто. Українське громадянство Західної Канади зустріло це повідомлення з величезним ентузіязмом.

Осередок НТШ на Західню Канаду сподівається в цей ювілейний рік завершити видання монографії мистця Ю. Буцманюка, а також видати окремою книжкою хроніку діяльности Осередку за останні майже двадцять років, над чим уже працює магістер М. Хом'як. **М.**

САМВИДАВ — АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА

Олександер МАЙ

Всесильний режим. Усе підвладне йому і все він може зробити. Не може тільки одного дати людям: свободи, права, вільно висловлювати свої думки, спілкуватися і об'єднуватися у вільні товариства. Однак всесильний режим має свою Ахіллесову п'яту, свою слабкість, яку радянські керівники добре знають і якої бояться, бо з роками Ахіллесова п'ята стає небезпечнішою. Не в економічному безладді і марнотратстві основна слабкість СРСР. Навпаки, це тільки зміцнює його. Значно легше панувати над населенням, котрому всього невистачає, ніж над населенням, котре живе при повнім достатку. Ахіллесова п'ята радянського режиму у відсутності свободи, громадянських прав, передбачених як конституцією СРСР, так і декляраціею прав людини. Але дати людям свободу — це означає розкласти диктатуру. Ось чому поява самвидаву не на жарт переляк ала представників влади в СРСР

Ще не відомо, коли і де з'явилися його перші випуски. Не відомо так само, в яких формах він видається і хто ним керує, але ясно, що це надзвичайно складна і небезпечна робота. У винятково важких умовах авторам самвидаву доводиться збирати секретну інформацію. Вона повинна бути відповідно опрацьована, після чого найскладніше завдання — підготовлений текст передати за кордон. У цій справі потрібна велика обережність. Не можна забувати, що самвидав — підпільна справа, що влада розшукує „крамольників", але, судячи по їх реґулярних випусках, розшукати не може. На допитах слідчі КҐБ насамперед цікавляться відомостями про самвидав. Той факт, що самвидав містить винятково секретну інформацію, яка надходить з тюрем, таборів для ув'язнених, з закритих судових процесів, свідчить про зв'язок підпільного журналу з цими установами. Є відомості, що деякі чекісти за таку допомогу опинилися за ґратами.

Поки що не відомо, чи існує постійна редакція в одному місці, чи вона міняє свою адресу. Можливо навіть, що є декілька мандрівних редакторів на зразок мандрівних священиків. Ці мандрівні підпільні редактори приїздять до потрібних центрів, налагоджують там черговий випуск „Хроніки" і продовжують свою мандрівку під виглядом службового відрядження. З певністю можна сказати, що самвидав має політичне керівництво.

Немає сумніву, що справі самвидаву присвятили себе високоосвічені та глибоко ідейні люди. Зібрана ними в неймовірно складних і небезпечних умовах політична і економічна інформація, відредагована, і передана для закордонних радіостанцій, є винятково важливою політичною акцією, яка повільно, але впевнено розхитує тоталітарний лад в СРСР.

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Що ви повині знати про Прибутковий Податок в Канаді

В Канаді прибутковий податок базується на місці замешкання, а не на громадянстві. Канадські мешканці звітують про ввесь свій прибуток, який вони отримують, навіть, якщо дещо з цього приходить з-поза Канади. Якщо ваш прибуток є у формі платні, ваш працедавець уже відтягнув з вас прибутковий податок. Він повинен вам дати перед кінцем лютого розписку „Т4", на якій буде виказаний ваш заробіток і сума відтягнена на податок. Вам треба долучити один примірник розписки „Т4" до свого податкового звідомлення. Якщо ви мали кілька працедавців впродовж року, вам треба долучити цих кілька розписок „Т4" до податкового звідомлення. Більшість канадських платників податку отримують свої податкові бланки поштою. На них є надруковане прізвище платника податку, його адреса та число соціяльного забезпечення.

Новоприбулий до Канади мусить свій перших податковий формуляр взяти на пошті: Порадник, який є долучений до кожного податкового формуляра, дає відповіді на більшість питань. Проте, якщо ви ще матимете якусь проблему, ви можете отримати поради та інформації безплатно в кожному дистриктному податковому уряді. До податкового уряду ви можете зайти, написати чи телефонувати. Число телефону та адреса вашого дистриктного податкового уряду є подана у Порадпику. А коли телефонуєте з-поза міста, кличте оператора та подаєте число ЗЕ04000, це також даром! Багато з наших урядовців говорить чужими мовами. Але, якщо ви собі бажаєте, ви можете взяти з собою свого приятеля за перекладача.

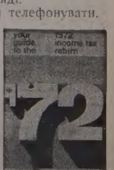

National Revenue, Taxation — Revenu national, Impôt

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. А. ВАЦКО

бл. п. Стефан, бл. п. Анастазія Вацко під час 50-річного ювілею подружжя

Анастазія Вацко з роду Семянчин народилася 6 січня 1891 р. в селі Красне, пов. Калуш в Галичині, Зах. Україна. Прожила вона 81 літ. Там у селі Красне зросла, ходила до школи, а відтак 4 лютого 1909 вийшла замуж за Стефана Вацка.

Зараз слідуючого року Стефан виїхав до Канади й став до праці на залізниці в Едмонтоні. В 1913 р. спровадив до Канади дружину Анастазію і тут в Едмонтоні вони набули власну хату й кілька акрів поля. Стефан Вацко працював на залізниці до 1949 р. Вони виховали 3 дітей: син Павло, одружений, працював у кінотеатрі в Джеспер, Марія, замужна Мальована проживає в Редвотер і Анна, замужна Головчак у Ню Вестмінстер Б.К.

В 1959 р. Стефан і Анастазія Вацко відсвяткували врочисто разом зі своїми дітьми і численними гостями 50-ту річницю свого вінчання. По цих радісних хвилинах у їх життю приходять сумні досвіди. Хоч покійний тяжко працював на залізниці, а також у малому господарстві, обидвоє дожили поважного віку, тяжко не хорували і належно випровадили на життєву дорогу своїх дітей.

12 квітня 1966 р. на 81 році життя відійшов із цього світу Стефан Вацко, похоронений з церкви Пресв. Єрхаристії на цвинтарі св. Михаїла. Анастазія дуже болюче відчула втрату мужа; її самітність уприємнювали часті відвідини її дітей і внуків. Бл. п. Анастазія померла 5 березня 1972 р. Її також похоронено з церкви Пресв. Євхаристії на цвинтарі св. Михаїла. В тому самому році несподівано помер син Павло на 58 році життя, похоронений на цвинтарі в Джеспер. Покійників оплакують в річниці їх смерти засмучені і опечалені діти, внуки і правнуки. Від рідні покійників передано на прес-фонд 30 дол., за пожертву щиро дякуємо а померлим нехай Господь подасть вічну щасливість у своїм царстві.

Ванкувер, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ СИРОТИ

бл. п. Марія Сирота

10го жовтня, 1972 р. відійшла у вічність бл. п. Марія Сирота, по батькові Мрочко.

Народжена 1886 р. в селі Нурків, повіт Заліщики, Західна Україна. В 1912 р. перший раз вона одружилась з Мартином Желінським. Життєві обставини на рідних землях змусили бл. п. Мартина виїхати до Канади шукати кращої долі. В 1914 р. на весні забирає Мартин Желінський Марію до Канади. Вони осідають на фармі, де приходять на світ три дівчини і 4 хлопці. Тут п-во Желінські фармують до смерти бл. п. Мартина.

Діти не хотіли бути на фармі, а Марія відтак переходить на ласку дітей. 1952 р. бл. п. Марія виходить заміж за Петра Сироту в якому знайшла доброго приятеля й вони у взаємній християнській любові проживали до її смерти.

В неділю, 15-го жовтня, 1972 р. в каплиці похоронного заведения Керней відправив О. Ю. Слота СЧВВ при співучасти п. В. Смігеля парастас в присутности багатьох вірних. В понеділок, 16-го жовтня 1972 в церкві св. Покрови Пресв. Богородиці, відправили заупокійну св. Літургію о. Ю. Слота і о. А. Головайчук ЧСВВ. Вони теж попращали її по українськи й по англійськи.

Тлінні останки несли: П. М. Заяць, Ю. Диба, Н. Чорнега, І. Котик, А. Боровський і Д. Іванів, а дякували п. І. Кітира і С. Шостак.

В імені Петра Сироти — голова Стрілецької громади п. М. Заяць попращав покійну Марію на вічний спочинок, бо життя і смерть то відвічні постанови Всевишнього Творця, які є засекречені. Ніхто не знає ні дня, ні години коли прийде смерть.

З цвинтаря всі поїхали до парафіяльної залі на тризну, яку о. Ю. Слота ЧСВВ розпочав молитвою. По перекусці він попросив до слова п. М. Заяця, який пояснив тризну по померших. Він як селянський син нашого народу представив, яке прив'язання наш нарід має до своїх християнських традицій. Закінчив словами: людина то життя і смерть. — Будь готовий до смерти кожної хвилини.

Петро Сирота зложив всім, і кожному з осібна найсердечнійшу подяку за вислови співчуття, з приводу смерти його дружини Марії. Зокрема подякував о. парохові Б. Слободі, що перший розрадив і потішив його. Рівнож подякував голові Стрілецької громади п. М. Заяцеві і секретареві п. Ю. Дибі, що допомагали йому автомобілем ладнати різні справи, зв'язані з похороном. Подякував тим, що співали й тим, що несли тлінні останки його дружини. Подякував теж оо. Василіянам о. Ю. Слоті й А. Головайчукові за відвідини хворої та за похоронні богослужения в церкві та в похороннім заведенню. Нехай канадська земля буде її легкою.

Присутний

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 5.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійній Марії вічна пам'ять.

Померли

Петро ІСАЇВ

У неділю, 25-го лютого помер у Філядельфії на 68-му році життя бл. п. Петро Ісаїв.

Покійний був знаним педагогом і суспільним католицьким діячем і журналістом. Також був він дійснем членом Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка.

У Львові редагував в рр. 1927-1929 пластовий журнал „Молоде життя" та католицький журнал „Дзвони" в роках 1916-1939.

На еміграції був шкільним референтом Українського Центрального Комітету і редактором „Української Школи" зразу в Кракові (1942-1943), а потім у Авґсбурзі (1947-1948).

Починаючи з 1949 р. редагував тижневик „Шлях" у Філядельфії. Покійний й був автором праць з історії Церкви і педагогіки.

В. П. П.

Марія Мриц-Панківська

1 січня ц.р. померла в шпиталі в Ню Йорку, після довшої недуги, бл. п. Марія Мриц Панківська, дружина відомого адвоката та чільного суспільно-громадського діяча д-ра Костя Панківського, кол. голови Крайового комітету у Львові за часів німецької окупації.

Покійна була вчителькою Рідної школи в Самборі, а відтак у Львові та була членом управи кол. Спортового союзу та кількакратна секретарка головної управи Союзу Українок у Львові.

Покійну похоронено на українському цвинтарі в Бавнд Бруку.

д-р НЕСТОР БІЛИК

У понеділок, 8-го січня ц. р. помер несподівано в Празі, Чехо-Словаччина д-р мед. бл. п. Нестор Білик.

Покійний народився 28-го січня 1903 р. в Коломиї, Україна.

ТОМА КОТИК

В середу 24 січня ц.р. помер по короткій і важкій недузі на 83-му році життя бл. п. Тома М. Котик кол. старшина австр. армії, сотник УГА, організатор кооператив та начальник Торговельного відділу Централі „Маслосоюзу" у Львові.

Покійного похоронено на українському католицькому цвинтарі в Балтіморі.

Проф. Іван ПОСТЕНКО

У понеділок, 15-го січня ц. р. помер у Вашинґтоні на 71-му році життя відомий український архітект і мистецтвознавець, автор видань 1954 р. монографії „Катедра св. Софії в Києві" дійсний член УВАН проф. д-р Олекса Іванович Повстенко.

Покійний народився 1902 р. на Поділлі, працював в 1929-1934 доцентом інж.-будівельного інституту в Харкові, як архітект Народнього комісаріяту освіти УССР і в 1941-1943 роках був директором Музею Софійського собору в Києві.

На еміграції був на Словаччині, в Німеччині а від 1950 р. у США.

Крім книжки „Катедра св. Софії в Києві", був він теж автором альбомів архітектурних пам'яток „Київ", „Історичні пляни Києва", „Золотоверхий Київ" (разом з пок. П. Курінним) та інших.

Покійного похоронено на українському православному цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їм пам'ять.

ПОХОРОНИЛИ ПРОФ. Зенона ЗЕЛЕНОГО

В п'ятницю, 2 лютого ц.р. в наслідок серцевої недуги відійшов у вічність на 72 році життя визначний педагог і організатор українського шкільництва, член Головної управи НТШ — Канада бл. п. мгр. Зенон Зелений.

Покійний народився в селі Дубляни біля Львова. Служив при українській армії і боронив Львів в 1918 р., потім служив Україні в рядах УГАрмії, належав до Української Військової Організації (УВО), вчителював у філії української академічної гімназії та займався вакаційними оселями.

В час другої світової війни був керманичем для справ шкільництва при Українському Центральному Комітеті у Львові, а згодом став членом Військової управи, що організувала 1-шу дивізію УНАрмії.

На еміграції — в Канаді працював для рідного шкільництва бувши головою вчителів-педагогів. Очолював комісію правопису української мови та комітет для видання „Археології України" пок. Я. Пастернака.

Покійного похоронено з церкви св. Миколая на цвинтарі Маунт Говп в Торонті.

Вічна йому пам'ять.

Прикра пожежа в Ріджайні

В старому будинкові-апартменті в Ріджайні, де було 45 мешкань, вибухла минулого тижня пожежа, в якій згинуло 9 осіб, а 18 було поранених, з того одна особа важко.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА ПОПЕЛЬ

В п'ятницю, 12 січня ц.р. у шпиталі св. Йосифа в Редвей, на 78 році життя помер бл. п. Михайло Попель.

Народився він в селі Звиняч, пов. Чортків в Україні. Батьки його Антін і Анастазія з дому Стадник були селянами.

До Канади приїхав він з родичами, коли мав 7 років. Одружився в 1928 р. з Каролькою Ґабінет. Господь Бог дав їм три доньки: Гелен Боднар — Ванкувер, Елсі Кнезачик у Порт Гарди Бр. К. Люїсу Ружицьку також у Ванкувер. Оплакують його також 13 внуків, один правнук, трьох братів: Йосиф і Олекса в Едмонтоні, Дмитро у Вайтгорс, три сестри Марія Торончук у Редвотер, Антонія Одкудач в Торонті та Ненсі Лаховицька в Едмонтоні.

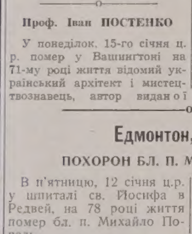

бл. п. Михайло Попель

Покійний був добрим членом української католицької церкви в Елдорені, якій залишив сто долярів. Був завжди жертвенний на церковні й народні цілі, був свідомим українцем і добрим музикантом. За його щирість всі його шанували й любили до останку днів його життя.

Похоронні обряди відправив дня 16 січня парох о. Т. Гурко, а співали при похороні п. М. Петрик і п. М. Панилик.

У пращальному слові о. парох згадав покійного як доброго і віруючого християнина.

Після похорону на поминальній трапезі у домі старших горожан у Редвотер всі згадували покійника добрим словом.

На заклик о. пароха М. Петрик зібрав на „УВісті" 30 дол.

Щиро дякуємо за жертву, а покійного Михайла нехай оселить Господь у своїх оселях, а жертводавцям винагородить сторицею.

ПРОМОВА КИР НІЛА НА ЮВІЛЕЙНОМУ ВЕЧОРІ

З НАГОДИ 35-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА ВСЕЧ. О. ВОЛОДИМИРА ТАРНАВСЬКОГО

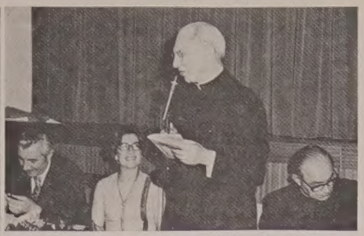

ПРЕОСВ. КИР НІЛ ВИГОЛОШУЄ ПРОМОВУ

Сьогодні, цим ювілейним вечором, відзначуємо 35-річчя священства, Всеч. о. В. Тарнавського, пароха св. Юрія.

Був однак у едмонтонській Єпархії такий час, що в ньому не можна було влаштувати такого ювілейного вечора, ні мати такої ювілейної програми, ні відзначувати таких ювілейних річниць, бо в тому часі ще не було членів св. Юрія в Едмонтоні, ні його Церковного Комітету, ні Всеч. о. Пароха В. Тарнавського, ні Парафії св. Юрія Побідоносця.

Коли 3-го березня 1948 року засновано Едмонтонську Єпархію, то одним з перших священиків у цьому 1948 році, у дні 17-го вересня, що зголосився на душпастирство до новозаснованої Дієцезії був Всеч. о. В. Тарнавський. Опінія про нього з 1948 року, ще заки приїхав до Канади, тих, що з ним зустрічалися була така: о. Тарнавський — це ревний священик, здібний організатор, добрий бесідник, з новим підходом у проповіді і новими темами, добрий співак, з дуже гарним голосом-баритоном, знаменито знає дяківку і церковний спів, був дириґентом хорів, тішиться повагою між скитальцями у Кіслеґ, Ванґен і Мюнхен, родом він із талановитої родини Тарнавських, а по матері з родини Глібовицьких, його дружина Степанія зі Смиків — споріднена з письменником Богданом Лепким, по обох боках — священича родина з діда прадіда, має трьох синів: наймолодший Юрій з 1947 р., середущий Мирон, з 1940 р., а найстарший Андрій з 1937 року, дружина Степанія, рік народження не згаданий, самий о. Тарнавський народився в 1912 році. Коротко о. В. Тарнавський — молодий, працьовитий, начитаний, гарно презентується, у канадських умовинах багато може зробити. Така опінія про о. Тарнавського кружляла, заки він приїхав до Канади. З датою 27-го січня 1950 о. В. Тарнавський отримав душпастирську грамоту на округ Ту Гиллс, а 13-им січнем 1956 на новозасновану парафію св. Юрія у Едмонтоні. Чи Всеч. о. В. Тарнавський виправдав попевезену зі собою опінію? Факти, числа й дійсність виявляють, що Всеч. о. В. Тарнавський став:

1. Священиком - піонером. Слово "піонер" своїм звуком, приманчиве. Воно означає людину, що в чомусь торує іншим дорогу. Піонерська Єпархія Едмонтону з 1948 року мусіла з конечности ділитися піонерськими початками зі своїми священиками. Тоді у цій Єпархії ще був такий період, коли з місійних умовин треба було переходити на парафії, приходства і організації. У тих часах вірні ще не були призвичаєні до парафій, а почувалися щасливі, коли загостив до них священик раз у місяць, а то й менше. Вірні з тодішніх часів радо згадували у своїх споминах про свої землянки, ліплянки й доми з бервен, а приходство ні на думку їм не приходило. Зорганізувати себе в один самовистарчальний округ це була тоді ще далека справа, здавалося, відразу засуджена на неуспіх. І тому Всеч. о. В. Тарнавський, разом зі своєю дружиною і трьома дітьми, мусів зачинати своє "приходство" від "шека", вдоволятися винагородою місійних часів, їздити у свята до вірних за те, що хто скинув на тацу. Коли едмонтонська Єпархія від своїх заснови нараховує сьогодні 25 літ, а з тих 25 років від душпастирської грамоти для о. Тарнавського проминуло вже 23 роки, то зовсім слушно він заслужив собі на назву священика-піонера в едмонтонській Єпархії. І щось більше заслужив собі о. Тарнавський, бо став:

2. Священиком - будівником. Деякі священики, що приїхали до Канади, були щасливіші, бо одержали все готове, збудовану церкву, священиче приходство і парафіяльну галю. Тому їх завданням було розпочате діло продовжувати. Доля о. Тарнавського була дещо інакша: від самого початку треба було йому переконувати людей, щоб дали для священика бодай шек; а згодом тих самих вірних переконати, щоб цей шек замінили на відповіднішу священичу резиденцію, спонукати своїх парафіян у Ту Гиллс, щоб при маленькій каплиці коло залізниці побудувати якусь церкву для себе. Така ж історія повторилася у Герри Гил і Левой, де треба було тамошніх вірних намовити і до купна землі і якогось церковного будинку. Коли виринула проблема, тоді ще місійного Принс Джордж з доїзджаючим Тераз і Принс Руперт, а охочого священика годі було знайти, то о. Тарнавський зголосився, що доки не буде призначений постійний священик, він буде відвідувати ці місцевості. З власної ініціятиви зайнявся опущеним у 1972 році Піс Ривером, ратуючи його в найбільш критичній хвилині. Сьогодні у Ту Гиллс стоїть величава церква вартости до сто тисяч долярів, Принс Джордж розбудований на двісті тисяч, а Тераз до шістдесят тисяч; Гренд Прери, до свого давнішого майна додав 1972 року ще приходство за двадцять тисяч долярів. Едмонтон св. Юрія, що в його розбудову, від 1956 року, вложив о. Тарнавський ввесь свій час, талант і зусилля, своїм загосподаренням і оборотом, перейшов півмільйона долярів. Це правда, що в загальному здобуткові цієї всієї розбудови треба вчислити співпрацю парафій, комітетів та інших священиків. Проте якнебудь оцінювати все те вище згадане, то без найменшого сумніву, о. В. Тарнавський виявив себе вповні священиком-будівником. Вкінці, о. В. Тарнавського треба згадати ще як:

3. Священика-організатора. Живемо в організаційній добі. Організаційна діяльність захопила і Всеч. о. Тарнавського. Ще на рідних землях він здобув собі признання у змаганні хорів у Станиславові й Львові. Цю здібність перелляв він на ново-київський хор в Алберті об'їздив ним дооколичні парафії, церкви й місії. Свої організаційні здібности присвятив він також єпархіяльному Братству Українців Католиків, як духовний асистент і редактор його офіціяльного місячника. Чимало опіки зазнав і Пласт, бо у час вакацій він був його капеляном; також і Союз Української Молоді. Парафіяльному садочкові, українознавчим клясам, рідношкільним проблемам, а головно величавому будинкові Рідної Школи при церкві св. Юрія в Едмонтоні, віддав він увесь свій час, талант і сили. Просфорою, Свяченим, празничними бенкетами, а головно радіо-програмами на Різдво й Великдень здобув собі

(закінчення на стор. 7.)

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

КОНКУРС

на найкращу українську писанку

-НАГОРОДИ-

Для дорослих:

1 — $40.00 2 — $30.00
3 — $20.00 4 — $15.00
5 — $10.00

13 дальших нагород по $5.00 (кожна)

Для молоді: (до 13 років)

1 — $ 7.00 2 — $ 5.00

Чотири нагороди по $5.00 (кожна)

Під увагу братиметься традиційний орнамент і кольорит.

Вислід конкурсу і вистава відбудеться під час річного чаю II відділу „Доброї волі", **8 квітня, 1973 в год. 2** попол. в залі Українського Народнього Дому, 9620 - 109 Аве., в Едмонтоні.

Писанки приниматимемо до 1-ої год. попол. 7 квітня, 1973, щоб ще цього дня жюрі їх оцінили.

Надіслані писанки передамо до музею.

Висилаю писанку на конкурс:

Посилки на контест шліть на адресу:
PYSANKA CONTEST, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Name ....

Address ....

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Всенародна пошана священикові – патріотові

35-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА О. ВОЛОДИМИРА ТАРНАВСЬКОГО

ГОЛОВНИЙ СТІЛ: Преосв. Кир Ніл, о. Ювілят, п-і С. Тарнавська і о. митрат М. Сопуляк

(Ю.К.) 12 грудня 1972 року сповнилося 35 років від дати, коли митрополичий радник, о. Володимир Тарнавський, прийняв з рук Владики Кир Івана Бучка єрейські свячення. Несподівано для декого, а може, найбільше для самого Ювілята, ця річниця перемінилася у велику маніфестацію любови й вірности до українського священика. Ось деякі, хоч, може, не всі вияви цієї маніфестації:

У самий день 35-річчя прийшов до Ювілята з поклоном і привітом Едмонтонський СУМ із своїми виховниками, склавши в подарунку квіти. Квіти й окремий подарунок принесла Ювілятові, теж у саме 35-річчя, управа Марійської Дружини Пань при парафії св. Юрія Побідоносця, де о. Тарнавський душпастирює від 12 січня 1956 року. А наступного дня, 13 грудня, вітала о. Ювілята Єпархіяльна Управа БУК. Вона запросила до участи Преосв. Кир Ніла і о. митрата Михайла Сопуляка, який склав йому побажання. На святі були присутні теж дружина Ювілята і його діти.

Проте головне свято відбулося аж у неділю, 4 лютого 1973 року, його влаштував для свого улюбленого о. пароха окремий Ювілейний Комітет, у склад якого ввійшли представники парафіяльних організацій, також Дитячого садка і Рідної школи, що їх веде парафія св. Юрія Побідоносця.

Програма свята, інформації про Ювілята і частина привітів надруковані у прегарній брошурці, що має 24 стор., з десятьма ілюстраціями.

Почалося воно молебнем у церкві св. Юрія в год. 4-ій п.п., що його відправив о. Ювілят у сослуженні о. митрата М. Сопуляка і о. К. Стангрета, діяконував о. В. Снігурович. У молебні взяли участь вірні та Пласт в одностроях. Вони вщерть заповнили церкву. До Молебня співав чоловічий ансамбль під проводом п. М. Свистуна.

Український Народний Дім в залях якого відбулися бенкет і програма в честь Ювілята, давно не бачив такого масового свята. Парафіяни, представники організацій, приятелі і поклонники о. Тарнавського ще перед 5-ою год. заповнили головну залю Народного Дому, а потім і долішню залю такої ж величини, де були заінстальовані 4 телевізорні апарати, що передавали дію на горішній залі. Це вперше в історії УН Дому в Едмонтоні. Проте місця для всіх так і не стало, пізні гості мусіли, на жаль, відійти, не взявши участи у святі. За приблизним рахунком учасників було коло 600.

Господарем свята, до речі, дотепним і невимушеним, був о. д-р Євген Камінський. При головному столі засіли: о. Ювілят, його дружина, сини з дружинами і внуками, Преосв. Кир Ніл, о. митрат М. Сопуляк, свати о. К. і Т. Стангрети та п-во С. і К. Патани, голова КУК адв. Я. Росляк, посолка К. Чічак, о. радник В. Чопей та інші гості. Приявні теж були Едмонтонські священики: протопресвітери о. Ю. Ковальський та о. Н. Дядьо та Всч. отці: Е. Дмитрук з дружиною, В. Волошин, Б. Снігурович та Р. Ганкевич.

По закінченні бенкету відбулася коротка мистецька програма, а саме: рецитація-спів V кляси Рідної школи при парафії під проводом п-і С. Климкович, ансамбль бандуристок СУМ під проводом проф. С. Яременка, чоловічий ансамбль під проводом М. Свистуна, — в ньому, до речі, співав посол Юліян Козяк, — поет Дан Мур, що прочитав свій власний вірш у честь Ювілята, а врешті молоденька пяністка, Ірина Тарнавська, внучка Ювілята. Всі точки мистецької програми стояли на відповідному рівні.

Рідна школа і садочок парафії св. Юрія та пані учительки вітали о. Ювілята в передень свята в час науки у рідній школі, бо заля УНДому не могла б була вмістити всіх дітей підчас ювілейного бенкету.

Серію промов, що тривала досить довго, почав короткою промовою о. митрат М. Сопуляк. Він підкреслив значення священства, як Христової установи, тяжку службу священика і тяжку його долю. В своїй промові він постійно зв'язував свої думки про священство з о. Ювілятом, а при тому ствердив його непроминальні заслуги для українського народу.

З черги промовляв мгр. Ю. Стефаник в імені парафіян церкви св. Юрія Побідоносця. Він сказав, між іншим, таке: "В імені парафіян церкви св. Юрія Побідоносця мені припала сьогодні велика честь привітати о. Володимира Тарнавського, митрополичого радника, нашого Достойного пароха, з великим ювілеєм, 35-ою річницею його відданої служби Богові, Україні і всім нам, у цій залі зібраним. Ці 35 років Вашого життя не завжди були встелені рожами, але таки частенько терням і будяками. Впродовж цього, в людському житті довгого часу з великою вірою і відданістю Ви, отче Ювіляте, вели нас до Бога. Ви проповідували Його Євангелію золотоустими словами, тиждень від тижня, неділя від неділі. Та Ви — слуга царства Божого в людських душах, теж слуга одного з великих творів Господніх, Ви — вірний, безмежно відданий слуга свого рідного народу. Слухаючи Ваших проповідей від 1956 року, коли Ви прийшли до нашої церкви, я не пригадую собі ні одної, в якій Ви не закликали б нас. Ваших парафіян шанувати й любити наш рідний український нарід, який, на жаль, не має чим похвалитися перед світом, хіба тільки своїм великим горем. Ще одним доказом цієї Вашої відданости нашому народові є найкраща українська Рідна Школа в Едмонтоні, яка щорічно випускає десятки наших дітей... А врешті ще одна Ваша велика прикмета, отче Ювіляте, це Ваша безмежна вірність і любов до нашої Української Католицької Церкви, до нашого Ієрарха Кир Ніла та до Голови нашої Церкви, Блаженнішого Йосифа. Всіх Їх Ви майже щонедільно згадуєте в своїх проповідях, як теж згадуєте нашу страждену Церкву в Україні.

І хоч Ви постійно молите Бога, щоб дав нам молодих священиків, бо без них наша Церква загине, Ваші молитви не дають таких вислідів, яких ми всі собі бажали б. Чия вина в цьому? Тут нам усім, присутнім сьогодні на Вашому й нашому святі, а ще більше тим, що їх між нами тут нема, треба битися в груди. Це тому, що ми не вміємо створити нашим священикам відповідних умов, не вміємо оточити їх такою пошаною і любов'ю, на яку вони заслуговують".

Проте найкращу промову про свого священика виголосив таки Преосвященний Кир Ніл. А що її подаємо повністю в іншому місці, то не будемо намагатися передати її змісту у скороченні.

А далі посипались привіти: від Голови УКПЦеркви Його Блаженства Верховного Архиєпископа Йосифа VII, від святителя Високопреосвященного Архиєпископа Кир Івана Бучка, від старенької 87-літньої мами о. Ювілята, від родини в Канаді та США, співбратів священиків, що не могли прибути та від різних організацій, що діють на терені Едмонтону й Алберти. Передусім склав привіт в імені Албертського відділу КУК його голова, адв. Я. Росляк, який вітав Ювілята від усіх організацій, що входять у склад Відділу. Голова Ліги Визволення України вітав о. Тарнавського від організацій Визвольного Фронту, так місцевих, як і Краєвих.

Довшу промову в імені місцевої Станиці Пласту виголосив її Станичний Мирон Стефанів. Він, між іншим, сказав: "Я зроблю все, що в моїх силах, щоб бути вірним Богові й Україні". Ці слова пластової присяги, складеної Вами багато років тому, стали мостом Вашого життя. Багаті плоди Вашої жертвенної праці видно на кожному кроці — в розбудові парафії св. Юрія, в дитячому садочку, Рідній Школі, в т-ві св. Андрея та в місійних працях поза Едмонтоном.

Ви все находили час, щоб відвідати нашу молодь на пластових таборах, щоб відслужити св. Літургію та посіяти зерно Божої правди серед наших пластунів, не зважаючи ні на погоду, ні на інші перешкоди. А втім я безсильний, щоб вичислити всі Ваші заслуги, так багато їх Ви маєте.

Ви стали для нас живим прикладом взірцевого душпастиря, активного громадянина, організатора, виховника молоді й великого українського патріота — пластуна.

З черги вітали о. Ювілята голова церковного Комітету Микола Шрам, голова Марійської Дружини Пань п-і Меланія Гонтарик, що, сама зворушена, бажала всього добра теж п-і Стефанії Тарнавській. Від дітей і внуків вітав о. Ювілята найстарший син Андрій.

Крім усних привітів були й надіслані, що їх о. Господар згадав, а саме від Централі БУК, Українського Народного Дому, місцевої Філії УНО, Стрілецької Громади і т.д. Частину привітів надруковано в ювілейній брошурі. І ще склав привіт і подарунок від парафіян інж. З. Васараб та С. Романюк, теж подарунки складено від Пласту і Чоловічого Ансамблю.

Ювілят був глибоко зворушений і дякував усім за те, що прийшли пошанувати його річницю. Проте він підкреслив, що ювілейними святкуваннями він ділиться зі своїми співбратами священиками в Україні, які зносять знущання, переслідування, а інколи і мученичу смерть за свою Церкву і за український народ, а не мають змоги святкувати заслуженого ювілею. При цьому о. Ювілят згадав теплим словом померших отців — товаришів: Ярослава Василькова, Івана Любовича, Володимира Лемця й ісповідника Олексу Зарицького. О. Ювілят окремо зложив подяку своїй дружині Степанії за многогранну поміч, яку з такою посвятою несе вона йому в душпастирській праці.

Ювілят згадав теж тих парафіян, що через слабість не могли взяти участь у його святкуваннях, а передусім проф. В. Залуцького, інж. М. Фляка і проф. І. Кейвана.

Нижче цитуємо частину подяки о. Ювілята із тексту, поданого в тижневій газетці парафії св. Юрія: "Парафіяни — учасники святкувань доказали, що є гідними дітьми свого народу і своєї рідної Церкви. Наш український нарід все шанував своїх духовних отців та з пошаною і любов'ю відносився до них. Ця прикмета душі нашого народу заблистіла передовсім в час совєтської окупації західних земель України. З нараженням власного життя наші люди стояли в обороні своїх духовних отців і захищали їх перед насильством влади. Тут на вільній канадській землі немає священикові небезпеки від влади. Та часто свої грозять йому, визбувшись чеснот української людини. Хай добрий Господь нагородить Вас, Дорогі Парафіяни, учасники мого так величаного свята многими небесними дарами та дасть Вам щастя завжди жити в опіці Христового священика, що від святого Хрещення аж до обряду похорону опікується духовно своїми духовними дітьми та трудиться для їхнього так земного, як і небесного добра.

Не маю слів, щоб виявити мою подяку усім тим, що працею в приготуваннях свята, переведеним самого свята та всією так благородною обстановою, що супроводила мій день, так трудилися. Не перестану молити Бога за благословення для всіх Вас. Висловлюю при цьому сильну надію, що Христос Господь вислухає наших молитов і покличе з поміж нас молодих священиків, які нам старшим підуть на зміну. Христовий священик, хоч сам він тільки людина, вічний у священослуженні! Сьогодні ми, а завтра вони — наші наслідники".

Немає сумніву, що ювілей о. Володимира Тарнавського був незвичайним святом так з уваги на велику кількість учасників, рядових членів нашої спільноти і організацій, але й з уваги на глибоку пошану і любов, яку вони виявили до свого священика — Патріота.

* * *

*** Бінговий комітет парафії св. Юрія оплатив всі кліші. Він теж зложив $50.00 на прес-фонд "УВ".**

*** Всі фотографії робила фірма "Алберта студіо".**

5 КЛЯСА РІДНОЇ ШКОЛИ СПІВАЄ МНОГОЛІТСВІЄ

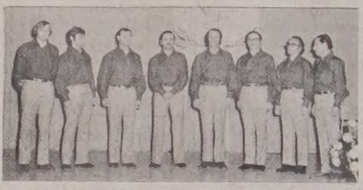

ЧОЛОВІЧИЙ АНСАМБЛЬ ПІД ПРОВОДОМ М. СВИСТУНА

ПІЯНІСТКА ІРИНА ТАРНАВСЬКА, найстарша внучка о. Ювілята

ПРОМОВА КИР НІЛА НА . . .

(Закінчення з стор. 6)

признання не лише в своїх парафіян, але й в широких кругах Алберти. Все тут, хоч лише натякнене, проте воно є найочевиднішим доказом, що о. В. Тарнавський є священиком-організатором.

Завтра, від сьогодні за тиждень, серед трьох Святителів, згадуємо теж і св. Івана Золотоустого. Народився він в Антіохії 347, охрестився по тодішньому звичаї 367, рукоположений був на священика 386. Як священик, проповідував він 12 літ, деколи кілька разів у день до антіохійців, що мали тоді до 200,000 вірних. Коли 26 лютого 398 року висвячено його на архиєпископа Царгороду, то першусього впорядкував він у своїх доходах єпископський дім, заощаджене роздавав між убогих, грішників і єретиків приймав до Церкви, заохочував вірних до участи в богослуженнях і приниманні св. Тайн. Виглядало, що Царгород дістав ідеального духовника. Тимчасом, деякі з його вірних влаштували у Велику П'ятницю кінські перегони, у Велику Суботу — прилюдні забави. Щоб не виглядало, що св. Іван Золотоустий усе те одобрює, то на самий Великдень виступив він у своїй проповіді проти ігор, цирків, театрів, представлень і кінських перегонів. Чоловіки обурилися, жінки образилися, а імператорка Евдоксія прийняла великодню проповідь як особистий виклик. У відповідь поставила свою срібну статую перед самим входом до храму св. Софії у Царгороді, обвинувачуючи перед своїм чоловіком, імператором Аркадієм, що св. Іван Золотоуст нібито побив свого слугу, здеградував діякона, попродав церковні речі, ніхто мовляв не знає, що є з церковними доходами. Імператор Аркадій підписав декрет на св. Івана Золотоустого та заслав його на вигнання, перший раз до Пренетум у Бітинії, другий раз до Пітіус, над східним берегом Чорного Моря. Дивувався Золотоуст. Дивувалися його добрі вірні. Найбільше дивуємося ми по 1566 роках. "Не дивуйтеся", — майже дві тисячі років тому написав до нас всіх Апостол, св. Іван Богослов, у своїй євангелії, ясно виразно й зрозуміло: "Бо слуга не є більший від свого господаря. Ні ученик від свого учителя. Коли Мене переслідували, то й вас будуть переслідувати".

Дорогий Отче Парох! Вільно діячам хитатися. Вільно працівникам сумніватися. Вільно робітникам знеохочуватися. Вільно і провідникам ставати серед дороги. Не вільно однак священикові, по думці Христовій, ні хитатися, ні сумніватися, ні знеохочуватися, ні ставати серед дороги.

Достойний Отче Ювіляте! Через 23 роки, в едмонтонській Єпархії, Ви були священиком-піонером, будівничим і організатором. Своїм піонерством, будівництвом і організаторством в едмонтонській Єпархії, Ви заслужили собі на щиру вдячність, бо одночасно Ви стали й окрасою едмонтонської Єпархії.

Всесвітліший Отче Раднику! Як Ієрарх Едмонтону, із минулим 35-річчям якнайщиріше ґратулюю Вам за всі рясні овочі Вашої священичої ревности а, з надходячим черговим 35-річчям щиросердечно бажаю Вам до давніх осягів додати ще нові здобутки, із великим для Вас Божим Благословенням.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК СУМ ІЗ СВОЇМ ДИРИГЕНТОМ, ПРОФ. С. ЯРЕМЕНКОМ

Інж. З. Васараб, Стефан Романюк та Микола Шрам передають о. Ювілятові кольоровий телевізор.

ВЕСНЯНА ПРОЩА

до Риму та Люрду

ВІД 15 – 30 ТРАВНЯ

Побут у Люрді чотири дні. Відтак оглядини Риму та околиць.

За окремою доплатою довільні прогульки до Неаполю, Капрі та Помпеїв.

Кошта прощі, за переліт туди й назад, всі готелі та повне прохарчування та всі відвідини пам'яткових місць в Римі та Люрді —

$763.00 З ЕДМОНТОНУ

Прощу погодився провадити о. митрат М. СОПУЛЯК, що побував у Люрді та Римі вже багато разів.

За ближчими інформаціями звертайтеся до:

Astro Travel Service

10019 - 103 Avenue Tel.: 423-2351
Centennial Building, Edmonton, Alberta

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

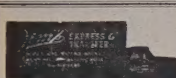

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Dennis Wayne Rendfleisch otherwise known as Dennis Wayne Rendflesh, of Edmonton in the Province of Alberta, student, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Dennis Wayne Rendflesh

2. For a change of my wife's name from Patricia Eleanora Rendfleisch to Patricia Eleanora Rendflesh.

Dennis Wayne Rendleisch
Signature of applicant — legal name in full.
Dennis Wayne Rendflesh
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів знайшов єдину в своему роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає пикування ушкодженої, запаленої ткании.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати частіь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним і дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7658 дому 479-3480

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

● ШУКАЮ ПОДРУГА життя. Я самітна і хотіла б мати товарища в віці від 60-64 років. Я також в тих роках. Маю з чого жити.

Охочих прошу зголоситися до „УВістей" під — „Пошукую".

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

• СССР погодився доставити до Перу матеріяли, виряд технічну допомогу, вартости 15 мільйонів долярів для будова великої рибної фабрики в Перу.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Мої Канадські шляхи

(закінчення з стор. 3.)

на ті часи, на наші галицькі відносини, великі гроші. А богатші, то давали своїм дітям при перепою поле, або, як то в нас говорили, "морги".

Вже за моїх часів багато було балачок про те, щоб посилати дітей до шкіл, щоб вони могли здобути якесь корисне звання й мали легше життя, як їхні батьки, які важко працювали або на своїх полях, або на панських ланах. Дітей зачали тоді посилати до гімназій у Чорткові, в Бучачі, Станіславі, а навіть до далекого від нас Львова. Кожний батько й кожна мати думали про те, як би то вивчити свого сина на лікаря, або адвоката або на гімназійного вчителя (в нас то казали "професора").

Наш свояк Пилип Німчук вислав свого сина Івана до гімназії в Бучачі. Я пам'ятаю, як моя мама одного дня наклала на віз масла, сира, яєць, солонини, ковбас та колачів, які сама напекла, й завезла то то "нашому" Іванові до Бучача. Я тоді був малим і теж їздив з мамою до Бучача, мама станула з возом на горбі, а долиною текла якась невеличка річка. Ми з мамою занесли всьо Іваникові на його мешкання, де з ним жили ще й інші хлопці, що були там "на станції" (так у нас називали ті помешкання по містах, де жили сільські хлопці, що ходили до шкіл у місті). Мама сказала, що "наш" Іванко та його товариші матимуть що їсти через кілька добрих день. Після закінчення гімназії, "наш" Іванко, а тоді вже Іван пішов на дальші студії до Львова, а опісля до Відня, де зробив докторат із філософії й відтак став добрим журналістом. Перед війною він був співредактором щоденника "Нове Слово" у Львові, в часі першої світової війни редагував деякі українські газети в Відні, а від 1925 р. був зразу співредактором, а від 1935 р. до приходу большевиків був головним редактором українського відомого щоденника "Діло" у Львові. Після приходу большевиків у 1939 р. був арештований і пересидів два роки в славній советській тюрмі Луб'янці в Москві. Після звільнення, повернувся до Львова, де був співредактором тижневика "Краківські Вісті", а, після другої війни редактором газети "Християнський Шлях" в Мюнхені. В 1948 р. його свояк Володимир Квасниця спровадив його до Канади, де він був редактором "Українських Вістей" до своєї смерти в 1956 р. Він видав чимало розвідок, а в Едмонтоні написав книжку про свої переживання в советській тюрмі п.з. "595 днів советським в'язнем". Я розписався ширше про покійного редактора Івана Німчука, бо пам'ятаю, як він ішов до школи, а відтак стрічав його часто в Едмонтоні, як він був уже редактором "Українських Вістей". Він зрештою часто бував і в мене в хаті й ми нераз згадували наше рідне село та наші дитячі роки, проведені там. Таких, як "наш" Іванко, було тоді багато. В кожному майже селі був бодай один якщо не більше. Вони нераз із великим трудом здобували свою освіту, серед важких матеріяльних обставин, недоїдаючи, живучи в бідних мешканнях, без ніяких вигід та борючись з різними пересудами та упередженнями деяких вчителів у гімназіях, які часто не долюблювали "хлопських синів" та посилали їх залюбки назад "до лопати та до тнюю". А однак наші селянські діти не зражувалися тим, але завзято здобували своє знання, а відтак і становище в житті.

Я сам знаю одного хлопця з нашого села, що жив у нашому сусідстві. Він називався Сеньків і ходив до школи у Львові. Якийсь професор його не долюблював й дав йому лиху ноту, через що він не перейшов до вищої кляси. Він бідняга ходив по селі як не свій, такий був подернований. Недуже добре, а може ще гірше почувався його батько, який вважав то для себе за стид, що його син не перейшов до вищої кляси. Може то троха й зрозуміле, бо наші люде часто не розуміли, які труднощі мусить поборювати селянська дитина в тодішних часах по школах, бо деякі професори вважали, що там нема місця для селянських дітей.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

• СССР плянує збудувати біля Ленінграду греблю, довгу на 16 миль, яка захоронювала би Ленінград від повеней із Фінської затоки, що спричинюють щороку великі шкоди в місті.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Тел. 479-7177
Dr. J. N. Witherbee
ХІРОПРАКТОР
11706 - 34 вул. Едмонтон
Беверлі Шапінг Сентер

ПРОЄКТ ДОМУ МОЛОДІ В ЕДМОНТОНІ

ДО ТЕПЕР ВПЛАТИЛИ:

(Продовження)

По 250.00 дол.: Сулі і Брода.

По 200.00 дол.: К. Гніт.

По 185.00 дол.: А. Цибак.

По 165.00 дол.: І. Крупа.

По 160.00 дол.: М. Бойко.

По 150.00 дол.: С. Романюк, І. Зварич, А. Пилипів.

По 145.00 дол.: В. Оліник.

По 120.00 дол.: М. Барабаш, Н. і О. Сеник, О. Коде5ский.

По 100.00 дол.: М. Бурбела, М. Британ, С. Бордун, І. Хохла, В. Духній, Розалія Дашкевич, С. Еременко, Н. Фіялка, І. Федоркевич, М. Гвоздецький, І. Голуб, М. Куць, М. Ковалик, П. Лібич, С. Маркевич, Н. Маланчук, Д. Муринка, Р. Небожук, Д. Осєтко, Н. Бурбела, Я. Федерко, Іван Федорків, Р. Щебивлок, Ю. Шарабун, С. Щерба, Ольга Шевчук, Н. Стахів, В. Стебельський, М. Стефанюк, Ольга Шевців, С. Сумка, П. Топилко, М. Шульган, С. Тхір, Д. Пусило, о. і п-і В. Тарнавський, В. Панчук, (Україна) Да Карлінґ Бруеріс.

По 85.00 дол.: В. Чорний.

По 70.00 дол.: С. Макаришин.

По 60.00 дол.: С. Войтів.

По 53.75 дол.: д-р М. Климишин.

По 50.00 дол.: УНДім — п-і Я. Аронець, д-р і п-і В. Іванець, п-і П. Лаврин, М. Суходольський, О. Роль, І. Романків, Я. Чайківський, М. Лукомський, В. Бабяк, А. Джуґан, О. Федорів, Т. Костюк, М. Лібич, В. Мороз.

По 40.00 дол.: М. і С. Шрам.

По 30.00 дол.: п-і О. Соробей.

По 25.00 дол.: М. Марків.

По 20.00 дол.: о. В. Чопей, д-р Д. і О. Родинюк, М. Млузан, (сл.п.) мгр. Олесь Масляник.

По 10.00 дол.: П. Маренчук, І .Чарка, Г. Черненко, А. Хомляк, Анна Лиховид, Е. Вархола, Р. Дринич, Богдан Гонтарик, Я. Козяк, (сл.П.) Петро Балабан.

По 5.00 дол.: Т. Кунцяк, П. Башук (Вінніпеґ), п-і К. Чічак.

Safeway... the Store for Today's Woman

HERE ARE SOME OF THE REASONS

FINEST MEATS Top Government grades of beef. Close trimmed to remove excess fat and bone so that the meat cooks better and gives you more to eat for your money. Must please you or your money back!

FRESH PRODUCE Sparkling fresh fruits and vegetables chosen by expert Safeway buyers right in the growing areas. They rush the produce to our stores in peak condition for you to enjoy.

NATIONAL BRANDS A big selection of best known brands. You'll find your favorites at money-saving prices.

SAFEWAY BRANDS For additional savings we offer an outstanding variety of quality brands bearing our own labels. All are unconditionally guaranteed.

GUARANTEE The exceptional thing about our guarantee is that there is no exception. Everything you buy at Safeway must please you or we'll refund your money!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)